

REPUBLIKA

Rok XI

ŁÓDŹ, PIĄTEK, 9 CZERWCA 1933 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr 159

NOWY SPADEK DOLARA

zaaranżowany przez Bank Angielski.—Niemcy zarobiły na spadku dolara 30 milionów marek. Bank Rzeszy wstrzymał wydawanie dewiz na pokrycie długów zagranicznych.

LONDYN, 8 czerwca. (PAT).

Dzisiejszy spadek dolara, który osiągnął kurs 4,125 dolara za funt szterlingów, wywołał powszechne przekonanie, iż

SPADEK KURSU DOLARA JEST CELOWO ZAARANŻOWANY PRZEZ BANK ANGIELSKI,

aby mógł on nabyć jaknajwiększą ilość dolarów po najniższym kursie.

Zakupy dolara przez Bank Angielski dokonane być mają w związku z przydatą za tydzień płatnością raty długów na rzecz Stanów Zjednoczonych.

Ze względu na to, iż Anglia z uwagi na dobro i powodzenie światowej kon-

ferencji gospodarczej z pewnością pokryje ratę przypadającą do płacenia na 15 czerwca, pozostaje jedynie kwestia otwarta, ile Anglia zapłaci i w jakiej formie.

Przypuszcza się w City, iż zapłata raty czerwcowej nastąpi bądź to w srebrze, bądź w dolarach papierowych, bądź częściowo w banknotach dolarowych i częściowo w srebrze. Jedno jest pewne a mianowicie, iż

ANGLIA NIE UISCI RATY CZERWcowej ZŁOTEM.

Zapłacenie raty w srebrze wobec ostatniej ustawy Roosevelta nie jest wykroczeniem poza ramy dłużniczych zobowiązań.

Amerykański sekretarz stanu Hull

miał jakoby zapewnić, iż na światowej konferencji gospodarczej kwestia długu wojennego państw europejskich nie będzie wogóle poruszana.

Berlin, 8 czerwca. (PAT.)

Dyrektorjum Banku Rzeszy zakomunikowało dzisiaj rządowi Hitlera, iż WSTRZYMAŁO DOPIWY DEWIZ NA POKRYCIE DŁUGÓW ZAGRANICZNYCH

— od 1 lipca r. b.

Biuro Conti w komunikacie swoim do nosi, iż dłużnicy niemieccy będą mogli spłacać swoje zobowiązania w markach papierowych specjalnie utworzonej w tym celu Kasy.

Berlin, 8 czerwca. (PAT.)

Conti donosi, iż Bank Rzeszy zamierza dokonać przypadającej na rzecz Golddiskontobank na 1 lipca wpłaty 45 milionów dolarów na redyskonto.

Na spadku kursu dolara Bank Rzeszy zarobił obecnie około 30 milionów marek.

Paryż, 8 czerwca. (PAT.)

Paraflowanie paktu czterech i oświadczenie Mussoliniego, iż obecnie nastąpić może znaczna poprawa stosunków między Paryżem i Rzymem spowodowało na dzisiejszej giełdzie paryskiej znaczne ożywienie.

Zwyżkowały renty francuskie i akcje przemysłowe.

Kurs funta spadł do 80,49, kurs dolara — do 20,90.

Oszukaństwo czterech mocarstw

Tak nazywa pakt paraflowany w Rzymie, prasa angielska.—Czy nastąpi poprawa stosunków włosko-francuskich. Gwarancje Francji dla państw Małej Ententy.

Londyn, 8 czerwca.

„Evening Standard” w artykule p. t. „Oszukaństwo czterech mocarstw” porusza druzgocącej krytyce pakt czterech mocarstw uczynili gest, jakgdyby dokonali czegoś bardzo wielkiego, jakgdyby nie właściwie nie uczynili.

Mussolinemu pozostawiono dziecinne zadanie z dokonanego rzekomo wielkiego dzieła.

PAKT CZTERECH MOCARSTW STANOWI NAJMNIEJSZEGO ZAGROZENIA PRZED WOJNĄ, ale

jak na teraz nie stanowi również zagrożenia pokoju.

Berlin, 8 czerwca.

Prasa niemiecka bez wyjątku twierdzi, iż Niemcy, podpisując pakt czterech, nie kierowali się żadną chęcią ani chęcią zysku lub korzyści, lecz jedynie dobrą wolą zapewnienia pokoju.

Paryż, 8 czerwca.

Minister spraw zagranicznych, Paul Boncour, wysłał dzisiaj do Bukaresztu, Paryża i Białogrodu listy, w których potwierdza i potwierdza ustne oświadczenia udzielone państwom Małej Ententy do zapewnienia i gwarancji rządu francuskiego w związku z paktem czterech.

Paryż, 8 czerwca.

Paul Boncour przesłał dzisiaj przewodniczącym komisji spraw zagranicznych Izby deputowanych i senatu zbiór wszystkich aktów, dotyczących paktu czterech.

Zbiór ten zawiera m. in. pierwotny pakt, opracowany przez Mussoliniego.

Moskwa, 8 czerwca.

„Prawda” omawiając nową redakcję paktu 4-ch po ostatnich poprawkach francuskich cytuje nieprzychylnie głosy niemieckie oraz ponowne oświadczenie „Gazety Polskiej” o niezmiennym stanowisku negatywnym Polski.

Paryż, 8 czerwca.

Havas podaje, iż w mniemaniu rządowych kół francuskich paraflowanie paktu 4-ch stanowi pierwszy etap odprężenia europejskiej sytuacji politycznej. Jeszcze przed podpisaniem ostatecznego paktu zostaną wznowione rokowania, by ustalić znaczenie praktycz-

ne paktu. Rokowania te będą dotyczyły również poprawy stosunków francusko-włoskich oraz stosunków Włoch z Małą Ententą.

Znaczenie przywiązywane do zakończenia rokowań, dotyczących paktu, odpowiada dążeniu rządu francuskiego, ujawnionemu od szeregu lat, do rozszerzenia możliwości porozumienia z wszystkimi krajami nie poświęcając jednakże nic z istniejących układów i traktatów.

Dlatego albo w najbliższej przyszłości, albo po podpisaniu paktu przez Francję, rząd francuski wznowi i potwierdzi w liście skierowanym do rządów

Małej Ententy, zapewnienia i gwarancje, jakim wyraz dał niedawno w swym przemówieniu w Genewie Paul Boncour.

Wszystkie narody, związane z Francją traktatami, otrzymają podobne zapewnienia. Choćby jeszcze nie jest znana ani data podpisania, ani data ratyfikacji paktu przez parlament, prawdopodobnie Daladier i Paul Boncour o mówią znaczenie paktu w piątek w izbie deputowanych.

Paryż, 8 czerwca.

(Pat.) — „Journal des Debats” w dalszym ciągu podtrzymuje swe negatywne stanowisko w stosunku do paktu czterech.

Dziennik podkreśla, że czterech sygnatarzów paktu zdecydowali się podpisać ten dokument z różnych powodów, łącząc z nim absolutnie sprzeczne nadzieje. — Rzesza w pakcie widzi możliwość rewizji traktatów, Włochy pragnęłyby dokonać rewizji, naturalnie bez naruszenia własnych interesów, Mac Donald widzi w pakcie środek rehabilitacji Hitlera wobec Izby Gmin, zaś Francja daje jeszcze raz dowód swej dobrej woli, doprowadzonej tym razem do granic niebezpiecznej słabości i zaślepienia.

Pacyfści twierdzą, że niema wieczystych traktatów, ale wszyscy wiedzą, że są takie układy, które dadzą się zmienić wyłącznie przez wojnę.

O tem najlepiej wiedzą Niemcy. Nigdy Polska, ani państwa Małej Ententy nie zgodzą się dobrowolnie zrezygnować z rezultatów zwycięstwa 1918 roku.

Los pokoju związany jest dzisiaj z losami traktatów

Polska nie zapłaci raty czerwcowej długu wojennego.

Warszawa, 8 czerwca.

(B) Jak wiadomo, w dn. 15 czerwca r. b. przypada rata płatności długów wojennych kilku państw europejskich w stosunku do St. Zjednoczonych Ameryki Północnej. Wobec tego, że ze strony St. Zjednoczonych nie poczyniono dotąd żadnych kroków w sprawie uregulowania sposobu płatności tych długów, cały szereg państw, a między niemi — jak się dowiadujemy — również i Polska, najprawdopodobniej nie uiszczy przypadającej płatności.

Przypomnieć należy, że rata długów wojennych, płatna w dn. 15 grudnia 1932 r. nie została również przez Polskę zapłaconą. Od dn. 15 grudnia 1932 r. do dni obecnych nie nastąpiła tak znaczna poprawa sytuacji finansowej i gospodarczej Polski, ażeby rata czerw-

czerwca dla polskiego gospodarstwa narodowego i państwowego zapłaconą.

Rozpoczęte w swoim czasie w Waszyngtonie rokowania o ustalenie takiego sposobu spłaty rat długów wojennych któryby nie wpłynął w sposób destrukcyjny na całość gospodarki finansowej Polski, — nie doprowadziły jeszcze do rezultatu. Konferencja londyńska, rozpoczynająca się w najbliższy poniedziałek, oczywiście do dn. 15 b. m. również nie ustali innego sposobu zapłaty długów wojennych, a niżeli ten, który ustalony został w umowach konsolidacyjnych 1924 roku. Jak dotychczas więc, polskie ministerstwo skrabu nie czyni żadnych przygotowań do zapłacenia raty czerwcowej długów wojennych i należy liczyć się z tem, że rata ta, podobnie jak rata grudniowa, zapłaconą nie będzie.

RESTYTUCJA MONARCHII NA WĘGRZECH?

Arcyksiążę Otton przygotowuje się do podróży do Budapesztu — Sensacyjne doniesienia prasy angielskiej

Londyn, 8 czerwca.

„Daily Herald” zamieszcza w swym ostatnim numerze sensacyjną pogłoskę o zamierzonym, jakoby ogłoszeniu najstarszego syna cesarza Karola i cesarzowej Zyty, arcyksięcia Ottona, królem węgierskim.

Uroczysta intronizacja ma się rzekomo odbyć już w przyszłym tygodniu w Budapeszcie.

Młody arcyksiążę, który niedawno osiągnął pełnoletniość, ma odlecieć samolotem z Zurychu do Budapesztu, gdzie zgromadzone będą dla niego uroczyste przyjęcie.

Arcyksiążę Otton podobno w ostatnich czasach odbywał szereg poufnych konferencji z wybitnymi działaczami węgierskimi, którzy już od kilku miesie-

cy czynili przygotowania do realizacji planów monarchistycznych.

Ze względu na możliwość jakichkolwiek zamachów na życie arcyksięcia, miejsce jego obecnego pobytu nie jest nikomu znane.

Do tej pory niewiadomo również, jak

się ustosunkowały wobec tych przygotowań monarchistyczne koła austriackie.

„Daily Herald” pisząc szczegółowo o tych planach monarchistycznych, twierdzi, iż pucz ten ma być rzekomo zorganizowany nie tylko za zgodą ex-

cesarzowej Zyty i czynników węgierskich, ale nawet i włoskich.

W pismach węgierskich do tej pory nie ukazała się żadna wiadomość, która by przynajmniej zaprzeczyła sensacyjnym informacjom dziennika angielskiego.

Przesilenie rządowe w Hiszpanji. Ma być utworzony gabinet koncentracji republikańskiej.

Madryt, 8 czerwca. (PAT).

Rząd Azany podał się do dymisji. Powodem ustąpienia rządu jest jakoby, iż prezydent państwa stracił zaufanie do premiera Azany. Przypuszczalnym następcą Azany będzie Lerroux.

Madryt, 8 czerwca. (PAT).

Nieoczekiwane ustąpienie rządu wywołało w całym kraju bardzo silne wrażenie.

Jeszcze na wczorajszym kongresie socjalistów radykalnych wynikało z dyskusji, iż rząd Azany może liczyć na zdecydowaną większość w Kortezach. Przewidywano nieznaczne zmiany w składzie gabinetu.

Madryt, 8 czerwca. (PAT).

Przewiduje się utworzenie rządu republikańskiej koncentracji. Zadaniem tego rządu będzie uchwa-

lenie szeregu ustaw o znaczeniu zasadniczym, a m.in. również ordynacji wyborczej po ukończeniu zaś tego zadania rozpisanie będą wybory komunalne, które być mają sprawdzianem nastrojów w opinii publicznej.

W całej Hiszpanji panuje silne poruszenie, naród bowiem zdaje sobie sprawę, iż znalazł się naraz w przededniu ustalenia nowych wytycznych w polityce wewnętrznej kraju.

Burzagradowa nad Rabką

Kraków, 8 czerwca.

Nocy wczorajszej w okolicach Rabki przeszła silna burza gradowa. Grad pokrył ziemię na okolicznych polach grubą warstwą.

Posiedzenie rady Banku Polskiego.

Warszawa, 8 czerwca.

Pod przewodnictwem prof. dr. Wróblewskiego, odbyło się posiedzenie rady Banku Polskiego na którym rada wysłuchiwała sprawozdania dyrektora i czterech członków rady z działalności banku.

Zjazd inspektorów pracy.

Lwów, 8 czerwca.

W gmachu lwowskiego urzędu wojewódzkiego rozpoczął obrady dwudniowy zjazd ogólnopolski inspektorów prac, pod przewodnictwem wiceministra Ducha.

Z Łodzi w zjeździe uczestniczą: inspektor okręgowy, inżynier Wojtkiewicz i inspektor pracy 13 obwodu, Karkowski.

Zjazd poświęcony jest zagadnieniom z zakresu działalności i organizacji inspektoratów pracy.

Gen. Górecki opuścił Londyn.

Paryż, 8 czerwca. (PAT).

Gen. Górecki opuścił Londyn, udając się do Paryża, gdzie weźmie udział w obradach wydziału wykonawczego Fidacu.

Następnie gen. Górecki po dwumiesięcznej nieobecności wróci do Warszawy.

Posel Łukasiewicz w drodze do Warszawy

Moskwa, 8 czerwca.

Po dwóch dniach pobytu w Mińsku posel R. P. w Moskwie Łukasiewicz wyjechał do Warszawy. Jednym z wyników mojego pobytu w Mińsku — oświadczył posel Łukasiewicz — będzie nawiązanie bardziej ścisłej łączności pomiędzy akademią nauk Białorusi Sowieckiej a podobnymi instytucjami naukowymi w Polsce w celu wymiany wzajemnej pracy.

Moskwa, 8 czerwca.

Cała prasa zamieszcza sprawozdania z pobytu posła Łukasiewicza w Mińsku.

Oświadczenie ministra, udzielone przedstawicielowi białoruskiej agencji telegraficznej ukazało się in extenso na pierwszej stronie „Izwiestij”.

Niefrze pomoc najbardziej

Genewa, 8 czerwca.

Dzisiaj rozpoczęła się 17 sesja międzynarodowej konferencji pracy.

Po uczczeniu pamięci Alberta Thomasa przewodniczący rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy, Chatterjac, wygłosił przemówienie powitalne.

Przewodniczącym konferencji wy-

brano delegata Włoch, de Michellisa, którego kandydaturę wysuwały szczególnie Anglia i Francja.

W imieniu grupy robotniczej przemówił Jouhaux, który oświadczył, iż grupa robotnicza wstrzymuje się od głosowania na delegata włoskiego.

Delegat niemiecki, Ley, oświadczył w odpowiedzi na wystąpienie Jouhaux,

iż w imieniu 1.000.000 robotników niemieckich stwierdza, iż Jouhaux nie ma prawa przemawiać imieniem robotników i głosić na Michellisa.

Jouhaux odpowiedział, okrzykiem, iż na konferencji niema delegata robotników niemieckich, a Ley, jest komisarzem rządowym dla kontrolowania koncernów.

Oskarżenia sprawcy napadu na pocztę w Gródku zaprzeczają, jakoby należeli do U.N.O. — Motyka cofa zeznania złożone w śledztwie.

Lwów, 8 czerwca.

Rozprawa o napad na pocztę w Gródku Jagiellońskim rozpoczęła się od zadawania przez prokuratora pytań oskarżonemu Motyce.

Motyka odwołuje wszystkie zeznania, złożone w czasie dochodzeń doraźnych na niekorzyść Danyłyszyna i twierdzi, że oczernił Kossaka, aby się

samemu uwolnić.

Na zapytanie prokuratora, dlaczego zeznania obciążające Kossaka, jak m.in. że był on komendantem OUN, odwołane obecnie przez Motykę były jednak składane również jednobrzmiąco z zeznaniami braci Biłasów, Motyka nie umie na to odpowiedzieć.

Oskarżony Kossak przecz, aby był

komendantem OUN w Drohobyczu.

Również Jarosław Biłas, brat straconego Wasyla Biłasa, zaprzecza, aby brał czynny udział w organizacji OUN. Jak twierdzi, jedynym jego udziałem w napadzie było dostarczenie bratu listu z wezwaniem do dokonania napadu wspólnie z Danyłyszynem.

Następnie przesłuchano oskarżoną Marię Kowalikównę, która ukrywała oskarżonego Maszczaka.

Na wniosek prokuratora sąd odczytał zeznania Motyki, złożone w śledztwie, a obciążające Danyłyszyna.

Z kolei sąd zarządził przesłuchiwanie świadków. Pierwszy zeznał podkomisarz policji z Gródka Jagiellońskiego, a następnie nadkomisarz Maksymilian Petri, ze Lwowa, który podkreśla, iż w momencie wszczęcia dochodzeń przeciw oskarżonym nakazał surowo trzymanie się przez organa prowadzące dochodzenia jaknajściślejszej przepisów. Rozkaz ten był bardzo ściśle przestrzegany.

Dalsze rozprawy toczyć się będą w dniu jutrzejszym.

Narada „trzech” w Baryżu odbędzie się w dniu dzisiejszym.

Paryż, 8 czerwca. (PAT).

Głównym tematem dzisiejszych obrad lorda Londonderry, Edena, Normana Davisa oraz ministra Paul Boncoura, które odbywać się będą na Quai d'Orsay, będą liczne zagadnienia rozbrojenia. W naradach tych weźmie udział premier Daladier w charakterze ministra wojny.

Prasa uważa, że fakt, iż spotkanie przedstawicieli Francji i Anglii ma mieć

ścisłą łączność art. 3 paktu z obecnymi pracami genewskimi.

Niektóre dzienniki wyrażają obawy, iż Francja podlegać obecnie będzie poważnej presji. Prawdopodobnie dyplomaci Stanów Zjednoczonych i Anglii starać się będą skłonić Francję i Włochy do przystąpienia do londyńskiej konwencji morskiej.

Przywrócenia praw żydom w Niemczech domaga się kongres przyjaciół Ligi Narodów.

Montreux, 8 czerwca. (PAT).

Kongres towarzystw przyjaciół Ligi Narodów zakończył swe prace, uchwalając szereg rezolucji, m.in. rezolucję w sprawie lepszego traktowania więźniów oraz rezolucję w sprawie sytuacji żydów w Niemczech. Ta ostatnia rezolucja przyjęta została jednogłośnie, przy powstrzymaniu się od głosowania delegacji niemieckiej.

Rezolucja stwierdza m.in. że kongres poruszony głęboko położeniem, w jakim od kilku miesięcy znajdują się w Niemczech obywatele pochodzenia żydowskiego, uważając, że utrzymanie zarządzeń wydanych w Niemczech mogłoby się przyczynić do zamknięcia dobrych stosunków między narodami,

stwierdza z zadowoleniem, że Rada Ligi Narodów zajęła się badaniem sytuacji żydów w Niemczech oraz wyraża nadzieję, że niemieckie stowarzyszenie przyjaciół Ligi Narodów poczyni wszelkie wysiłki celem przywrócenia w swym kraju równości praw cywilnych i politycznych zgodnie z zasadami Ligi Narodów. Kongres zwraca się do przewodniczącego Unji towarzystw przyjaciół Ligi Narodów lorda Cecila, aby w apelu wystosowanym do towarzystwa niemieckiego stał się wyrazicielem poglądów Unji.

Przed zamknięciem sesji kongres przyjął zaproszenie dr. Dumba co do zebrania się w Austrii w roku 1934.

Posiedzenie komitetu ekonomicznego ministrów.

Warszawa, 8 czerwca. (PAT).

Pod przewodnictwem premiera Jędrzejewicza odbyło się dzisiaj posiedzenie komitetu ekonomicznego ministrów.

Komitet ekonomiczny wysłuchiwał przyjął do zatwierdzającej wiadomości wyniki konferencji bloku państw rolniczych, zawarte w sprawozdaniu ministra Zawadzkiego, poczem przedyskutowano sprawę stanowiska delegacji polskiej na światową konferencję ekonomiczną.

Na zakończenie przyjęto sprawozdanie z dotychczasowej działalności Funduszu Pracy.

Ich siła — w słabości świata...

Dr. Hjalmar Schacht, obecny prezes Banku Rzeszy, ideowo zbliżony do hitleryzmu, zwołał zagranicznych wierzycieli Niemiec na konferencję do Berlina. Tam krótko i węzłowo oświadczył: Niemcy znajdują się w przededniu bankructwa, nie mogą płacić ani rat, ani nawet odsetek swych długoterminowych zobowiązań, będą zatem zmuszone ogłosić „moratorium transferowe”, t.j. wstrzymać wysyłkę złota i dewiz zagranicę. Proponuje on natomiast, aby zobowiązania zagraniczne Niemiec były płacone... symbolicznie: w formie książkowej, przez zapisanie na zamkniętym rachunku.

Jest to cios wymierzony w rozpoznającą się za kilka już dni światową konferencję gospodarczą w Londynie. Bo Niemcy rozumują tak: dla ratowania tej konferencji wierzyciele — przede wszystkim Anglia i Ameryka — uczynią wszystko, co tylko możliwe, zgodzą się zatem i na to, byśmy naszych wierzycieli długoterminowych wykwitowali tak, jak w lipcu 1931 zdołaliśmy nałożyć naszych wierzycieli krótkoterminowych i jak przed rokiem wymusiłmskreszenie naszych długów wojennych.

Dlatego też na kilka dni przed konferencją londyńską Niemcy rzucili nową bombę: moratorium transferu, zawieszenie przekazów zagranicę.

Przez długi czas przygotowywali się Niemcy do tego kroku. Przedewszystkiem z Banku Rzeszy wypłacili 80 milionów dolarów najrozmaitszym bankom międzynarodowym, mimo, że te banki chciały przedłużyć kredyty. Była to celowa robota. Chodziło o uszczuplenie zapasów własnych dewiz i złota, by dziś móc

władczyć: nie mamy już na płacenie długów... Dalej poczęli tak manewrować, aby zniszczyć nadwyżki bilansu handlowego. Czynili to zapomocą systematycznej wojny celnej z odbiorcami swoich towarów przez fantastyczne barjery celne. Dziś mogą też zgodzić się prawdą swoim wierzycielom mówić: nie mamy żadnych dewiz i złota, ale nie mamy też żadnych nadwyżek bilansu handlowego, aby pokryć nasze długie zagranicą, dla których obsługi trzeba by 1200 milionów marek.

Po takich wstępnych przygotowaniach sięgają obecnie Niemcy do niezawodnej i wielokrotnie już przez nich wypróbowanej metody szantażu. Oświadczają bowiem: nasz zapas dewiz złota spadł do minimum (pokrywa zaległość 8 proc. obiegu pieniędzy). A musimy ten obieg rozszerzyć, bo trzeba zapewnić kredyty publiczne na zatrudnienie wielomilionowej rzeszy bezrobotnych. Więc... nie będziemy naszym wierzycielom zagranicznym wysyłać z Niemiec ani feniga, natomiast... zarażamy co roku 1200 milionów marek na konto wierzycieli w... Banku Rzeszy — i tych pieniędzy użyjemy na... dostarczenie pracy naszym bezrobotnym. Czyli innymi słowy: właściciele niemieckich papierów wartościowych zagranicą nie otrzymają ani feniga; wierzycielności te będą zablokowane w Banku Rzeszy, a korzystać z nich będzie... niemiecki robotnik i fabrykant.

Ale cynizm niemiecki sięgnął jeszcze dalej. Oto dr. Schacht zwrócił się do wierzycieli z następującą ofertą: teraz nie płacimy wogóle nic, bo jesteśmy bankruci, gdyby jednak kiedyś w przyszłości nasi wierzyciele chcieli wydoić swe pieniądze, to... niech sami ula-

twią ekspansję naszego przemysłu zagranicę, niech poprą nasz eksport, niech się staną — innymi słowy — agentami naszych towarów na świecie.

Oczywiście, że na te niesłychane w swym cynizmie propozycje przedstawiciele wierzycieli, zgromadzeni w Berlinie, odpowiedzi dać nie mogli. Rozjechali się w poczuciu, że — tak samo jak w lipcu 1931 — obecnie w czerwcu 1933 Niemcy szykują wstrząs finansowy, który niewątpliwie obejmie dalekie kre-

gi. Wrażenie tego nowego szantażu niemieckiego na świecie jest też olbrzymie. Londyński „Daily Herald” pisze, że w przededniu światowej konferencji gospodarczej nastąpił najcięższy kryzys finansowy, jaki od 1931 roku przeżyto. Angielski poważny organ gospodarczy „Financial News” oświadcza, że moralizatorjum niemieckie byłoby wielkim wstrząsem dla bankowości międzynarodowej, zwłaszcza dla Stanów Zjednoczonych, Holandii i Szwajcarii.

Niemcom wszystko to uchodzi. Znamy oni swą siłę w... słabości odporu, jaki świat stawia coraz większym i coraz bardziej cynicznym ich żądanom. Mimo, że znowu reżyserują sztuczne bankructwo, nie nie przeszkadza, że Mussolini i Mac Donald zapraszają ich do wspólnego stołu narad... Zło tkwi nie tylko w niemieckich zamiłowaniach do szantażu, ale również w beznadziejnej ustepliwości wierzycieli Niemiec. M.

Premier Jędrzejewicz na Zamku

Wybrani rektorzy wyższych uczelni we Lwowie oraz uniwersytetu Jagiellońskiego nie będą zatwierdzeni przez P. Prezydenta.

Warszawa, 8 czerwca. (B) Prezydent Rzplitej przyjął dzisiaj przedpołudniem na Zamku premiera Jędrzejewicza. Tematem konferencji, która trwała ponad godzinę, była — jak słysząc — sprawa zatwierdzenia przez Prezydenta Rzplitej nowowybranych rektorów wyższych uczelni polskich. Nowa ustawa akademicka przewi-

duje, jak wiadomo, że rektorów wyższych uczelni, wybranych przez senaty akademickie, zatwierdza Prezydent Rzplitej na podstawie wniosku ministra oświaty. Minister oświaty ma jednak prawo nie przedstawić Prezydentowi Rzplitej do zatwierdzenia nowowybranych rektorów, i to według własnego uznania.

Premier Jędrzejewicz, który równocześnie piastuje tekę ministra oświaty, ma zamiar nie przedstawić Prezydentowi Rzplitej do zatwierdzenia rektorów politechniki lwowskiej, uniwersytetu lwowskiego i uniwersytetu jagiellońskiego w Krakowie.

W tym stanie rzeczy należy na tych właśnie uczelniach oczekiwać wyborów innych rektorów na miejsce wybranych przed dwoma tygodniami. Dopiero ci nowowybrani rektorzy ponownie przedstawieni będą ministrowi oświaty celem zaproponowania przezeń Prezydentowi Rzplitej zatwierdzenia ich wyboru.

Jak słysząc z kół naukowych, odmowa zatwierdzenia rektorów trzech wyższych uczelni przez min. oświaty spotkała się w tych środowiskach dość dużym niezadowoleniem.

Obchód 250-lecia odsieczy Wiednia pod protektorem p. Prezydenta oraz Marsz. Piłsudskiego.

Warszawa, 8 czerwca. Komitet obchodu 250-lecia odsieczy wiedeńskiej i 400-lecia urodzin Batorego, komunikuje, że protektorat honorowy nad uroczystościami, organizowanymi w całej Polsce, przyjęli: Prezydent Państwa prof. Ignacy Mościcki, marszałek Józef Piłsudski i premier, minister oświecenia publicznego Janusz Jędrzejewicz.

W skład komitetu honorowego wchodzi pp. marszałek sejmu, Świątalski, marszałek senatu, Raczkiewicz, ministrowie: spraw wewnętrznych Pieracki, skarbu — Zawadzki, sprawiedliwości — Michałowski, opieki społecznej — dr. Hubicki, przemysłu i handlu — Za-

ryzki, komunikacji — Budkiewicz, rolnictwa i reform rolnych — dr. Nakoniecznikof-Klukowski, poczt i telegrafów, Kaliński, kardynał Kakowski, biskup polowy Gawlina, generałowie: wiceminister spraw wojskowych Fabrycy i drugi wiceminister spraw wojskowych Sławoj-Składkowski, Sosnkowski, Rydz-Smigły, Gąsiorowski, Jarnuszkiewicz, Stachiewicz, Orlicz Dreszer, prokurator Uniejewski.

Prace przygotowawcze do obchodu uroczystości są w pełnym toku i wywołały duże zainteresowanie najszerzych sfer społeczeństwa w kraju i zagranicą.

Aresztowanie 61 żołnierzy w Austrii za uprawianie agitacji narodowo-socjalistycznej.

Wiedeń, 8 czerwca. (PAT). Policja aresztowała 61 żołnierzy w tem 5 podoficerów za uprawianie agitacji narodowo-socjalistycznej i nawoływanie do nieposłuszeństwa. Rewizja w mieszkaniach, koszarach, jak również w siedzibie organizacji „Deutscher Soldatenbund” ujawniła duży materiał

obciążający z którego wynikało, iż narodowi socjaliści przygotowali już instrukcję na wypadek zamknięcia tej organizacji.

Rząd przygotowuje się do rozwiązania grupy „Deutscher Soldatenbund”, jak również zamierza rozwiązać partię narodowych socjalistów.

Ograniczenie wydatków wojskowych przedmiotem obrad konferencji rozbrojeniowej.

Genewa, 8 czerwca. Komisja główna konferencji rozbrojeniowej zakończyła pierwsze czytanie projektu konwencji i odroczyła się do 3 lipca.

Komisja dokończyła dyskusji nad ograniczeniem wydatków wojskowych. Do głosów Francji, Polski, Belgii i Malej Ententy przyłączyli się dzisiaj Szwecja, Hiszpania i Norwegia, opowiadając się za ograniczeniem wydatków. Delegat Japonii zgodził się również na ograniczenie wydatków, ale uważał, iż nie da się to skutecznie już obecnie, opowiedział się natomiast za jawnością wydatków. Delegat Włoch odpowiedział, iż za jawnością nie zde-

cydowanie przeciwko redukowaniu ich.

Delegat Francji oświadczył, iż nie zgodził się ona na żadną konwencję, która nie zapewni ograniczenia produkcji i handlu bronią.

Kilka innych delegacji zgłosiło poprawki, które uwzględnione będą w drugim czytaniu.

Delegat Japonii wystąpił nieoczekiwanie z ekspozycją w sprawie bombardowania powietrznego oświadczając, iż Japonia chętnie zgodzi się na zakaz pod warunkiem, iż zniesione zostaną okręty awionatki.

Wystąpienie delegata Japonii wywołało dłuższą dyskusję.

50 samolotów japońskich zniszczonych.

Łechta strasznego wybuchu amunicji.

Tokio, 8 czerwca. Dotychczas jeszcze nie zdołano dokładnie ocenić rozmiarów strat spowodowanych przez wybuch prochowni w Hamamatsa. Nie jest również dokładnie znana ilość ofiar ludzkich. Wiadomo jedynie, że eksplozja zniszczyła przeszło

50 samolotów, trzy składy amunicji, magazyn prochu, zbiorniki benzyny oraz liczne zabudowania publiczne. Odnaleziono zwłoki 22 osób. Według wyników dotychczasowych dochodzenia, katastrofa nastąpiła wskutek nieostrożnego wyładowywania bomb lotniczych.

Gorkij umierający

Moskwa, 8 czerwca. (PAT). W Moskwie krąży pogłoski o bardzo groźnej chorobie Maksyma Gorkija. Pisarz ma być umierający.

Gęsta mgła przyczyną przymusowego lądowania Matterna.

Moskwa, 8 czerwca. (PAT). Przyczyną przymusowego wylądowania Matterna w okolicy Prokopjewsk na północny Wschód od Nowosybirsk była gęsta mgła. Przy lądowaniu Mattern uszkodził samolot. Lotnik wyszedł z wypadku bez szwanku.

Nieudany lot Mollisonów

Londyn, 8 czerwca. (PAT). Lotnik Mollison wraz ze swą małżonką Amy Johnson - Mollison usiłowali wystartować wczoraj z Croyden z zamiarem osiągnięcia New Jorku i pobicia rekordu lotu bez lądowania. Samolot uległ jednak podczas startu wypadkowi. Lotnicy wyszli z wypadku bez szwanku.

Wobec uszkodzenia samolotu mało prawdopodobne jest, aby mogli oni wznowić próbę lotu wcześniej niż przed tygodniem.

Ostrzeszów, 8 czerwca.

W maj. Olszyna, pow. Ostrzeszów, odkryto ostatnio bardzo bogate złoża kwarcytów, materiału niesłychanie potrzebnego dla naszego przemysłu hutniczego.

Pozatem odkryto złoża węgla brunatnego oraz białej gliny, nadającej się do wyrobu porcelany. Zaznaczyć należy, że Olszyna posiada również źródła wody alkalicznej. Odkryciem zainteresowali się Niemcy, którzy zjawiają się masowo i zgłaszają się z ofertami eksploatacji.

PRZYJAZD DYREKTORA „SOWPOLTORGU” DO WARSZAWY.

Warszawa, 8 czerwca. Dnia 9. b. m. przyjeżdża do Warszawy naczelny dyrektor „Sowpoltorgu” w Moskwie inż. Józef Ziabicki, który przeprowadzi z zarządem „Polrosu” i „Sowpoltorgu” szereg konferencji w sprawach planu importowego. Jednocześnie Ajencia „Iskra” dowiaduje się, że przedstawiciel „Torgpredsta” p. Abel wyjechał do Moskwy, celem porozumienia się z władzami centralnymi co do kontyngentów na towary importowane z Z. S. R. R.

Kino-Teatr
SPLENDID
Narutowicza 20

GRAND KINO
Dzisiaj i dni następnych!

DZIS I DNI NASTĘPNYCH!

„WIEJSKIE GRZECHY“

W rol. gl. najwybitniejsi artyści teatru STANISŁAWSKIEGO, E. CESSARSKAJA, R. PUSTNAJA, G. BABININ. Real: Olga Proobrażenska
Początek o godz. 4 popoł. Passe-partout i bilety wolnych wejść bezwzględnie nieważne.

Niezrównany **VLASTA BURIAN** w arcyplikantnym filmie p. t.
„Adjutant Jego Wysokości“ Reżyserji Mac Fric

Nadprogram: aktualności i tygodnik dźwiękowy Początek o godz. 4 po poł.

Rzeka znikła.

Łódka całkowicie wyschła.

W dniu wczorajszym rozpoczęto na szeroka skalę roboty, przewidziane w umowie z Funduszem Pracy, a dotyczące uregulowania rzek Łódki, Bałutki i Jasieni.

Do pracy tej zaangażowano kilkuset robotników.

Dla dogodniejszego oczyszczenia koryta i wyrównania brzegów — zbudowano specjalny kanał, do którego skierowano to wszystko, co spływało do Łódki od dzielnicy na Dołach, a więc od tamtejszych cmentarzy katolickiego i marjańskiego, poprzez odcinek hełnowski, Anstadta itd.

W dalszym biegu Łódka łączy się z Bałutką i n. p. szosę konstantynowską przecina już nie Łódka sama, lecz łącznie z Bałutką, która znów rozpoczyna swój bieg od ulicy Cereckiego, w pobliżu Zgierskiej, a zlewa się z biegiem Łódki w pobliżu Zdrowia, lecz jeszcze od strony Łodzi.

Obecnie, z chwila, kiedy rzeka Łódka utonęła w kanale, wybudowanym specjalnie na czas oczyszczenia koryta rzeki, na całym odcinku od boeznej ulicy Orzechowej, do miejsca zlania się z Bałutką, Łódka całkowicie wyschła i widły rzeczne Łódka — Bałutka, zniknęły.

Czy Schiller był niemieckim poetą.

W genewskiej restauracji siedzi przy stole międzynarodowe towarzystwo, a między nimi także i hitlerowiec.

Zaczęto krytykować postępowanie hitlerowców, a w szczególności autodafie dzieł obcej rasy. Na to hitlerowiec odzywa się: „Dobrze się stało, gdyż my Niemcy, mamy tylko jednego poetę, Schillera, i ten nam wystarcza“.

W tem odzywa się jeden z obecnych: „Schiller nie był wcale niemieckim poetą, lecz międzynarodowym, a na dowód przytoczę wam co następuje:”

Dla Anglii napisał „Marję Stuart“, dla Francji „Dziwicę Orleańską“, dla Hiszpanji „Don Carlos“, dla Włoch „Fiesca“, dla Polski „Demeter“.

Na to hitlerowiec: A co Niemcom zo stawili?

— „Zbójców“.

Komitet przyjęcia parlamentarzystów jugosłowiańskich w Łodzi.

W dniu wczorajszym powołany został do życia komitet przyjęcia parlamentarzystów jugosłowiańskich, którzy przybywają do naszego miasta w dniu 16 b. m.

W skład komitetu wchodzi: Mec. dr. Stanisław Chomicz (przewodniczący), pułk. Konstanty Abramowicz, naczelnik Leon Berkowicz, sekretarz Tadeusz Cichecki, poseł dr. Bolesław Fichna, mecenas dr. Feliks Henryk, pułk. Adam Haberling, dyrektor Henryk Jelenowski, kier. Lewandowicz Władysław, poseł Marcejańska Kazimiera, inspektor Anatol Niedzielski, starosta Kazimierz Podobiński, prezes Hipolit Piątkowski, redaktor Henryk Passierman, Feliks Pionki, starsza Jerzy Rosicki, radca Jan Rolik, naczelnik Karol Rembica, notariusz Aleksy Rzewski, redaktor Bolesław Rawicz, mecenas Modest Słoniowski, poseł Tadeusz Szaniawski, nacz. Stanisław Taflński, inż. Roman Turczynowicz, kierownik Adam Wojtecki, poseł Wolczyński Józef.

Na posiedzeniu komitetu opracowano program przyjęcia, poczem ukończył się szereg sekcji.

Następne posiedzenie komitetu odbędzie się we wtorek o godz. 8 wieczorem w lokalu związku legionistów.

CZARODZIEJSKA NOC WENECKA.

W dniu 14 czerwca t. b. w parku w Helenowie każdy będzie mógł podziwiać przećne ognie polkich rakiet.

Przybywać tam będą dwie orkiestry symfoniczne. Na miejscu: dancing, restauracja, kawiarnie, łódki.

Przebieg zabawy o godzinie 7-ej wieczorem. Wstęp 1 zł., dla p. wojskowych 50 gr., dla dzieci 50 gr.

Komunikacja tramwajowa zapewniona. Polski Biały Krzyż w Łodzi.

Pani prezydentowa jest pacyfistką.

Wywiad dziennikarski z małżonką prezydenta Stanów Zjednoczonych, panią Anną Eleonorą Roosevelt.

„Zadna wojna nie naprawiła żadnej krzywdy“

(lu). Pewien dziennikarz newjorski odwiedził panią prezydentową Rooseveltową i przeprowadził z nią ciekawy wywiad.

Anna Eleanor Roosevelt — pisze w swym sprawozdaniu ów dziennikarz amerykański — jest jedną z najciekawszych kobiet epoki współczesnej. Nazwisko jej panięńskie brzmi również Roosevelt, jest ona daleką krewną swego męża. Wychowywała się bez opieki matczynej w szkołach londyńskich i paryskich. Przez dwa dziesiątki lat zajmowała się w Ameryce intensywną działalnością społeczno-polityczną.

Od dzieciństwa wpajano we mnie zasadę konieczności zajmowania się sprawami społecznymi — rozpoczyna swe zwierzenia pani prezydentowa. — Cała nasza rodzina składała się z wielkich „społeczników“. Dziadek mój położył wielkie zasługi dla rozwoju amerykańskiej stolicy. W osiemnastym roku życia zrozumiałam jednak, że droga, którą krocymy, jest błędna. Nie wystarczy zajmować się filantropją, należy pracować w tym kierunku, aby filantropia była zbędna. Wiele podróżywałam i doszłam do wniosku, że wszędzie są te same nierozwiązane problemy, o różnych tylko niuansach. Jakkolwiek rozumiałam doskonale, że zmiana szkodliwych warunków społecznych wymaga gruntownej przemiany politycznej, mimo to nie byłam zwolenniczką przyznania prawa głosowania

kobietom. Mąż mój o wiele wcześniej walczył o prawa wyborcze kobiet, niż ja. Zamaż wyszłam bardzo młodo i w ciągu pierwszego dziesiątka lat małżeńskich urodziłam sześć dzieci. Obowiązki matki nie odrywały mnie jednak od mojej pracy społecznej.

Pani Roosevelt do chwili przeprowadzenia się do Białego Domu była nauczycielką, potem współwłaścicielką fabryki mebli. Obecnie kontynuuje jeszcze prace redaktorki miesięcznika, przeznaczonego dla dzieci.

Na krótko przed wyborem Roosevelta na prezydenta, zmarła matka jego sekretarki. Mars. Roosevelt odwołuje wszelkie wizyty oraz przyjęcia i towarzyszy sekretarce męża do Bostonu na pogrzeb jej matki.

W kilka dni po wyborach jedna z uczennic Mrs. Roosevelt wyszła zamaż. Pani Roosevelt leci aeroplanem do New Yorku, by wziąć udział w uroczystościach ślubnych. Oczywiście, że wszędzie otaczał ją kordon policyjny.

— POCO tu są policjanci? — pyta pani prezydentowa.

— Do pani dyspozycji i obrony!

— Nie potrzebuję żadnej obrony, proszę ściągnąć wszystkie posterunki.

Gdy trzeba było złożyć oficjalną wizytę ex-prezydentowej, pani Hoover, Mrs. Roosevelt odmówiła użycia do tego celu auta. Zwrócono jej uwagę, że przecie w tym wypadku należy zachować

wą pewną etykietę, na co pani prezydentowa odparła:

— Ale ja lubię chodzić!

Mrs. Roosevelt sama kieruje swoją sportową maszyną ku utraipieniu szefu wydziału detektywów, który nigdy w życiu nie ochraniał tak odważnej rodzenicy prezydentowej.

— Niema większego niebezpieczeństwa dla osób, zajmujących wysokie stanowiska — powiada pani prezydentowa — niż stosowanie się do etykiety zachowywania oficjalnego tonu i odgrzanie się od całego świata kratami cemonji.

Mrs. Roosevelt interesuje się ogromnie sprawą wszechświatowego pokoju.

Na pytanie dziennikarza amerykańskiego, kiedy pani prezydentowa została pacyfistką, Mrs. Roosevelt odrzekła:

— Nie wiem, co na to odpowiedzieć. Nie wiem, czy wogóle można mnie nazwać pacyfistką. Nie wierzę, że można coś zrobić dla pokoju w chwili wybuchu wojny. Ale to wiem z całą pewnością, że żadna wojna nie naprawiła żadnej krzywdy. O, cała duma jestem przeciwko wojnie i uważam, że winniśmy się przeciwstawić radykalnie wszelkiej propagandzie wojennej. My, kobiety, mamy w tej dziedzinie szerokie pole działania. Na nas, bardziej niż na mężczyzn, spoczywa obowiązek zniesienia wojen, celem uniknięcia strat kosztownego materiału ludzkiego i dóbr cywilizacyjnych!

Dziennikarz amerykański poinformował przy tej okazji Mrs. Roosevelt, że naprzykład programy radia szwedzkiego poświęcają co miesiąc trochę czasu dyskusjom na temat pokoju, co wywołało wielki zachwyt pani prezydentowej.

— To świetnie!.. Tak, tak!.. Radio i prasa to dwa potężne czynniki. Sądę, że i w tej dziedzinie kobiety mają szerokie pole działania.

Szczególnie serdecznie jest stosunek pani prezydentowej do dziennikarek i dziennikarzy. Dziennikarki wazynę tońskie są zachwycone panią prezydentową, która co tydzień urzadza w Białym Domu konferencje prasowe. Co po niedzialek dziennikarki gromadza się w wygodnych salonach celem wzajemnej wymiany myśli.

— Od dziennikarek ucze się bardzo wiele — powiada Mrs. Roosevelt. — Bez ich informacji nie wiedziałabym o wielu sprawach. Oczywiście, że staram się im również podać nowe nowości. Wszystko musi polegać na wzajemności..

R. S.

Sprostowanie.

W dniu szóstym bm. jedna z agencji reporterskich doniosła nam o krwawym zajściu na t. zw. Młynku we wsi Jedrzejów. Według otrzymanych przez nas relacji — tlem zajścia miał być spór o przygodną tancerkę na zabawie.

Wiadomość naszą, zatytułowaną — „Strzał rewolwerowy do rywala“ należy sprostować. Fetter nie brał udziału w zabawie z Henrykiem Drożdżem, nie sprzeczał się o tancerkę i wreszcie — Fetter nie został aresztowany.

Fetter jako dzierżawca stawu i łódki na Młynku został napadnięty przez pijanego Drożdżę i jego towarzyszy i w obronie własnej, po kilkakrotnem bezskutecznym ostrzeżeniu — zmuszony był zrobić użytek z broni, raniąc lekko w nogę Drożdżę.

LUNA „PRÓBA MIŁOŚCI“

Milosny dramat tancerki, która przez próbę ognia zdobyła człowieka ukochanego. W rol. gl. MIRIAM HOPKINS. — Nadprogram. — Ceny miejsc niższe. — Początek o g. 4-ej po poł. w sob. i niedz. o g. 12 w poł.

Grosz — w dwóch ratach.

Nakaz płatniczy na podatek komunalny.

Wychodzący w Inowrocławiu „Dziennik Kujawski“ donosi o niebywałym wprost wypadku, świadczącym nadzwyczajnie o pochyłości i sprężystości naszej biurokracji skarbowej.

Oto pewien obywatel w Gniewkowie otrzymał z wydziału powiatowego w Inowrocławiu t. zw. orzeczenie wymiarowe (nakaz płatniczy) na podatek komunalny do państwowego podatku gruntowego w wysokości 1 gr.

(słowami: jednego grosza).

Redakcja „Dz. K.“ ogłasza, że każdy może w jej lokalu oglądać corpus delicti w formie oryginalnego nakazu płatniczego i przytacza jeden jego ustęp. Jeden tylko, ale zupełnie wystarczający:

„Kwotę powyższą (jeden grosz — przyp. Red.), wykazana w rubryce 3, należy wpłacić w Komunalnej Kasie Powiatowej w Inowrocławiu, ulica Kolarczek Nr. 10, w dwóch równych ratach, a to pierwszą ratę do dnia 15 maja, a drugą ratę do 15-go listopada 1933 r. Nieuiszczona w terminie kwota ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych...“

„Dziennik Kujawski“ nie podaje, niestety, czy podatnik złożył sobie tajną mennicę półgroszówkę, aby specjalnie mógł kwotę jednego grosza uiścić w dwóch równych ratach półgroszowych. Bo i jakże inaczej wykona nakaz?

Głodówka jedenastu obrońców Lwowa

Nie opuszczają oni lokalu związku

Lwów, 8 czerwca.

(d) Zarząd Związku obrońców Lwowa, którego lokal znajduje się przy ul. Rutowskiego 11, stale prowadzi usilne starania, aby bezrobotni członkowie Związku otrzymali zatrudnienie.

Jednak nie dla wszystkich członków Zarząd może uzyskać pracę. Jedenastu takich bezrobotnych członków zjawili się w lokalu Związku we wtorek rano. Postanowili oni nie opuszczać lokalu i natychmiast rozpocząć demonstracyjną głodówkę. Głodówkę tę prowadzą dziś już trzeci dzień. Fakt ten wywołał w mieście wielkie poruszenie.

Do głodówki przystąpili następujący członkowie Związku:

1. K. Bryś, podmajstrzy murarski (Jotowiec 55), 2. St. Brudziński, murarz (ul. Zamknięta 12), 3. Mieczysław Froń, robotnik (ul. Bernsteina 1), 4. St. Heinert, murarz (ul. Pamińska 45), 5. K. Korzeniowski, murarz (ul. Parkowa 46), 6. Józef Pieniążek, robotnik (Kleparów, ul. Łukomskiego 2), 7. Leopold Petryczko, podmajstrzy ciesielski (Zniesienie, ul. Jasna 4), 8. Edward Sternalski, murarz (Kleparów, leśniczy (ul. Traugutta 4) i 11. Leonard Wilhelm, zredukowany urzędnik wojskowy (ul. Sieniawska 14).

Czerwiec	Dziś Pryma i Bellej. M
9	Jutro Małgorzaty Kr.
PIATEK	
	Wschód słońca 8.17
	Zachód słońca 10.53
	Wschód księżyca 22.26
	Zachód księżyca 4.05
	Długość dnia 15.20
	Przybyło dnia 9.17

Pobór rocznika 1912.

Kto ma się stawić dziś.

Dziś, w piątek, dnia 9-go czerwca r. b. przed Komisją Poborową nr. 1 (Al. Kościuszki nr. 21), powinni się stawić mężczyźni rocznika 1912, zamieszkali na terenie 8-go Komisarjatu P.P., których nazwiska rozpoczynają się od liter: L. M. N. P.

Jutro, w sobotę, dnia 10-go czerwca r. b. powinni się stawić mężczyźni rocznika 1912 z terenu 8-go Komisarjatu P. P., których nazwiska rozpoczynają się od liter O. R. W.

Dziś, w piątek, dnia 9-go czerwca r. b. przed Komisją Poborową nr. 2 (ulica Ogrodowa nr. 34) powinni się stawić mężczyźni rocznika 1912, zamieszkali na terenie 12-go Komisarjatu P.P., których nazwiska rozpoczynają się od liter: O. R. S. Sz. Sch. Ś. T. U. W. Z. 2. 2.

Jutro, w sobotę, dnia 10-go czerwca r. b. powinni się stawić mężczyźni rocznika 1912, z terenu 13-go Komisarjatu P. P., których nazwiska rozpoczynają się od liter: A. B. C. D. E. F.

Dziś, w piątek, dnia 9-go czerwca r. b. przed Komisją Poborową nr. 3 (ulica Piotrkowska nr. 165) powinni się stawić mężczyźni roczników starszych 1882-1909, zamieszkali na terenach: 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 Komisarjatów P.P., t. j. ci poborowi, którzy dotychczas nie posiadają uregulowanego stosunku do służby wojskowej (wogóle nie stawiali przed Komisją Poborową).

Jutro w sobotę, dnia 10-go czerwca r. b. powinni się stawić mężczyźni rocznika 1912 i starszych zamieszkali w Łodzi a zapisani do list poborowych innych powiatów.

Roboty kanalizacyjne zostały uruchomione w pełni.

Zostały już w całej pełni uruchomione roboty kanalizacyjne według planu, opracowanego na rok bież. Przy robotach tych zatrudnionych jest 1380 robotników, to jest taka sama liczba, jak w roku ubiegłym.

Szczegółowy plan robót kanalizacyjnych, jak nas poinformowano, przewiduje na rok bież. przeprowadzenie kanałów głównych na ulicach: Staro-Wólczańskiej do Wólczańskiej, Wólczańskiej od Staro-Wólczańskiej do Czerwonej, Czerwonej (cała), Piotrkowskiej od Czerwonej do Emilji, Emilji od Piotrkowskiej do Bocznaj.

Następnie drugi kanał przeprowadzono na terenie na ulicy Targowej od Nawrot do toru kolejowego. Ponadto przeprowadzone zostaną roboty nad regulacją brzegów rzeki Bałutki od toru kolejowego przez Polesie Konstantynowskie do rzeki Łódki.

Uregulowane zostaną również brzozi rzeki Łódki na Polesiu Konstantynowskim od ulicy Jarzynowej do drugiego mostu na szosie konstantynowskiej na granicy miasta przy kol. Brus.

Dalej, przeprowadzone zostaną kanały na terenie przy dworcu Łódź-Fabryczna, poczem rozpoczęte zostaną roboty niwelacyjne i ogrodnicze nad założeniem parku przydworcowego.

Wreszcie przewidziana jest budowa kilkunastu studzienek ulicznych dla odpływu wody w kanałach miejskich.

Dziurzy opiek.

Noc dzisiejszej dyżurnia następujące anteki: J. Koprzyńskiego (Nowomysłska 15), S. Trzaskowskiej (Brzezińska 55), M. Rozenbluma (Śródmiejska 21), M. Bortowskiego (Piotrkowska 155), J. Kłupka (Katyna 54), L. Czyskiego (Rokietnicka 53).

Najlepszym środkiem regulującym trawienie naturalna Sól Morszyńska. Gen. Repr. Dr. K. Wenda, Warszawa, Krak. Przedm. 45.

KONIEC ROKU SZKOLNEGO.

Od sierpnia obowiązywać zaczęły nowe zasady ustrojowe szkolnictwa. Pierwsze 3 klasy szkoły średniej zostają zniesione.

Jednolity program we wszystkich gimnazjach.

(s) W środę przyszłego tygodnia kończy się rok szkolny. Promocją, rozdaniem świadectw i długie dwa miesiące wywczasów. W tym roku ma to wyjątkowe znaczenie. Gdy bowiem młodzież po ferjach letnich powróci znowu do swych codziennych zajęć i obowiązków, zastanie w szkołach bardzo poważne zmiany. Kończący się za kilka dni rok nauki jest ostatnim, zamykającym pewien okres naszego szkolnictwa.

Nowa ustawa o szkołach średnich i powszechnych weszła w życie już przed rokiem, ale cały szereg jej postanowień zaczęło obowiązywać dopiero teraz, z chwilą gdy wjeździemy w nowy okres szkolny. W tym roku obowiązywać zaczęła nowa programy dla różnego typu szkół, nastąpi

zmiana ustroju szkolnictwa.

W pierwszym rzędzie zupełnie nowy program nauki obowiązywać będzie w szkołach powszechnych. Program ten musi bowiem być tak ułożony, aby uczniowie, bezpośrednio po skończeniu szkoły powszechnej, mogli wstępować do gimnazjum. Nowy program

będzie wprowadzony w klasach I, II, III, IV i V. Natomiast w klasie VI program będzie jeszcze przejściowy, aby nie stwarzać zbyt wielkich trudności dla uczniów, którzy przez 5 lat uczyli się według starego programu.

W gimnazjach zniesione zostają 1 i 2 klasy, w seminarjach — 1 i 2 kursy, w szkołach wydziałowych — 1 i 2 klasy.

Trzecia klasa dzisiejszego gimnazjum przekształcona zostanie na 1 klasę nowego typu gimnazjum. Uczniowie, którzy są obecnie w drugiej klasie gimnazjów państwowych i prywatnych i uzyskają za kilka dni promocję do klasy III-ej, przejdą właściwie do klasy I-ej nowego gimnazjum.

W związku z tem zmienia się oczywiście sposób przyjmowania nowych kandydatów do szkoły. Jak nas informują, ci, którzy chcą wstąpić do klasy I-ej nowego gimnazjum będą musieli zdawać egzamin, który odbędzie się w szkołach po 15 czerwca. Zdawać będą mogli do tej klasy nowi kandydaci, którzy ukończyli co najmniej 12 lat, a nie przekroczyli 16. Kandydaci podzieleni będą

na dwie grupy. Ci, którzy przedłożą świadectwo z ukończenia sześciu oddziałów dotychczasowej szkoły powszechnej lub świadectwo ukończenia drugiej klasy gimnazjów — wstąpią o niepełnych prawach — zdawać będą egzaminy z języka polskiego, przyrody oraz arytmetyki i geometrii. Przy egzaminie z języka polskiego sprawdzane nadto będą wiadomości z historii, a przy przyrodzie — z geografii.

Wszyscy inni kandydaci zdawać muszą ze wszystkich przedmiotów w zakresie programu 6 oddziału 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej.

Ponieważ załącznikiem tego nowego typu gimnazjum ma być 1 klasa (dawna III) na program nauczania w tej szkole zwróci się specjalną uwagę. Jak nas informują, we wszystkich gimnazjach program ten musi być ułożony w następujący sposób:

Religia — 2 godziny tygodniowo. Język polski — w pierwszym półroczu 6 godzin, w drugim — 3 godziny. Język łaciński — w pierwszym półroczu 0 godzin, w drugim — 5 godzin. Język obcy — w pierwszym półroczu 6 godzin, w drugim — 4. Historia — w pierwszym półroczu 3 godziny i w drugim — 3. Geografia — w obydwu półroczach po 3 godziny. Przyroda — w obydwu półroczach po 3 godziny. Matematyka — w obydwu półroczach po 3 godziny. Zajęcia praktyczne — w obydwu półroczach po 2 godziny i wychowanie fizyczne — w obydwu półroczach po 2 godziny.

Dla gimnazjów klasycznych dawnego typu, w bieżącym roku szkolnym obowiązywać będzie nieco zmieniony rozkład zajęć — język polski 5 godzin, łaciński — 2 godziny, język obcy — 5 godzin.

W ten sposób następuje realizacja nowego ustroju szkolnictwa. Dalszy etap nastąpi dopiero za 4 lata, kiedy skasowane będą w gimnazjach 7 i 8 klasy i otwarte specjalistyczne licea.

Znow samobójstwo uczenicy

w obawie przed złem świadectwem szkolnym.

Z Warszawy donoszą:

Wczoraj rano, w mieszkaniu rodziców, przy ul. Żytniej 27, napisała się esencja octowej 14-letnia Janina Jaworska, uczennica 7-go oddziału szkoły powszechnej Nr. 194. Lekarz pogotowia, po udzieleniu pomocy, stwierdził, iż stan desperatki nie jest ciężki i pozostawił ją na leżeniu w domu.

Młodziutka desperatka pozostawiła adresowany do rodziców list następującej treści:

„Kochani Rodzice! Chcę ze sobą już skończyć. Jestem pewna, że świadectwa nie dostanę, gdyż zagraża mi stopień nie

dostateczny z rachunków, a jaki to byłoby wstyd, gdybym nie miała go. Bo przecież moje rówieśniczki, by szły uśmiechnięte do domu ze swoimi świadectwami, by tam znaleźć pochwałę i rozjaśnienie oblicze rodziców, a ja znalazłabym tam — pochłurne.

Przecież córkę zdawałam, a teraz taki wstyd, taki straszny wstyd. O Boże, wole już na niego nie czekać. Pomimo, że wszystko co chciałam, to miałam, i więcej, ach, umrzeć, życie tak mi obrzydło.

Wasza Janka”.

Choroby dziesiątkują ludność,

zamieszkując Bałuty, Widzew i Chojny. — W dzielnicach śródmiejskich zdrowotność jest o wiele wyższa.

Tragiczna wymowa cyfr.

Wstępujemy znow w okres upałów, a więc owej pory roku, kiedy choroby epidemiczne — według utartej powszechnie opinii — najdotkliwiej dają się we znaki ludności miejskiej.

Opinia ta jednak niezupełnie odpowiada rzeczywistości. Bowiem — chociaż nie da się zaprzeczyć, iż pewne choroby znajdują podatny grunt do rozwoju zwłaszcza podczas upałów (n. p. czerwotka etc.) to jednak bezpośredni i zasadniczo większy związek z powstawaniem i szerzeniem się chorób zakaźnych ma: sposób bytowania ludności.

Przemownym protektorem wszelkich durów, blonnic etc. jest przecież niedza, a więc — nieodzwone tej konsekwencji, jak: niedostateczne odżywianie się łychny przyodziewek w zimie) wreszcie — niedzne, niehigieniczne warunki mieszkaniowe.

Wymownym i przekonującym dowodem takiego stanu rzeczy jest porównanie stosunku chorób zakaźnych z poszczególnymi dzielnicami naszego miasta. Weźmy dla porównania rok ubiegły, 1932, w którym rozrost chorób zakaźnych ujawnił się w naszym mieście bardzo silnie. Posiadamy tu dość dokładne dane: bowiem — jak wiadomo — każdy przypadek zachorowania na chorobę ostro zakaźną podlega przymusowo zarejestrowaniu w księgach miejskich władz zdrowia. Do meldowania są zobowiązani zarówno lekarze jak też szpitale.

Takich zameldowań więc wyniosło do odpowiednich władz w roku 1932 — ogółem 9108. (Jest to olbrzymi wzrost w

stosunku do innych lat, n. p. w r. 1931 było zachorowań tylko 4841). Największą ilość zachorowań wypadła na teren III-go komisarjatu, zarejestrowano tam bowiem w r. 1932 aż 1950 wypadków, czyli — niemal czwartą część ogólnej liczby. Komisarjat ten obejmuje zaś Bałuty, a więc: dzielnicę bodaj najgorzej zabudowaną, najgęściej zaludnioną przez ludność ubogą, żyjącą bodaj w najgorszych warunkach ekonomicznych.

Nie może to, oczywiście, być niespodzianką dla nikogo, kto chociażby pobieżnie zna łódzkie warunki lokalne. Bardziej rewelacyjny natomiast winien być fakt, iż z punktu widzenia liczby mieszkańców, zamieszkujących daną dzielnicę naszego miasta, największą ilość zachorowań wykazuje inna dzielnica, mianowicie Widzew (IX komisarjat). W Widzewie bowiem przypadło n. p. w ubiegłym roku na każdy tysiąc mieszkańców 20,1 zachorowań. Pod tym względem ilość zachorowań na Bałutach była w tym samym czasie mniejsza: na tysiąc mieszkańców 19 zachorowań.

Jest to cyfra również mniejsza, od odpowiedniej cyfry na Chojnach, gdzie na każdy tysiąc mieszkańców wypadło 19,1 przypadków chorób.

Zarówno Bałuty jak też Widzew i Chojny są dzielnicami, niewątpliwie, najbardziej upośledzonymi pod względem higieny mieszkaniowej jak też stanu materialnego ludności. To też w tym samym stosunku najmniej zachorowań wykazuje komisarjat VII (10,1 zachorowań na tysiąc mieszkańców) X komi-

sariat (11,5) i V komisarjat (11,6). Komisarjaty te obejmują dzielnice śródmiejskie, zamieszkałe przez ludność stosunkowo zamożniejszą, bytującą w warunkach bez porównania higieniczniejszych.

Godny uwagi jest fakt, iż z ogólnej liczby 9108 zachorowań w ub. roku przeważająca część przypada na dzieci. Wychodząc więc ze słusznego punktu widzenia iż ilość chorób ma bezpośredni związek przyczynowy z niedzą, bezrobociem etc. — widzimy niezbicie, jak bardzo ofiarami kryzysu padają w pierwszym rzędzie dzieci. Jeżeli w śród mieściu ilość zachorowań jest w regule mniejsza niż na peryferiach, to składa się na to — poza lepszymi warunkami mieszkaniowymi oraz lepszym stanem materialnym — również i ten fakt, iż mieszkańcy śródmieścia mają w regule mniej dzieci, niż mieszkańcy peryferii.

Taki stan rzeczy ma, oczywiście, bezpośredni związek ze współczesnymi postulatami regulacji urodzeń i przyrostem ludności.

Pobieżny ten przegląd statystyczny niechaj posłuży nam za dowód, iż obawa przed chorobami zakaźnymi może wprawdzie słusznie wzmacniać się w związku z okresem upałów, jednak stale winna być obawa ta skierowana raczej w stronę niehigienicznych warunków mieszkaniowych, niedostatecznego wzgl. niestosownego do pory roku ubierania się oraz — odżywiania. Głównie bowiem w zaniedbywaniu tych czynników tkwi groźne niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia.

ap.

TEATR MIEJSKI

Kulturalna Łódź przyjęła gorąco „Dziwcząt w mundurkach” Ch. Winsloe. Przedewszystkiem zrozumiała sensację wywołaną udziałem Jadzi Andrzejewskiej, która wróciła do Łodzi po swych warszawskich sukcesach. Udział zaangażowanych sił stołecznych i artystek miejskich z dyr. St. Wysocką na czele.

W sobotę o godz. 4-ej popoł. po raz bezwzględnie ostatni po cenach najniższych (od 50 groszy do 3 zł.) rewelacja J. Tępy „Fräulein Doktor”.

TEATR LETNI W PARKU STASZICA

Dziś i dni następnych nowy szlagier Teatru Letniego, arcywesoła 3-aktowa farsa „Edison lub Al Capone”. Specjalne oszalowania chronią publiczność przed chłodem i ewentualnym deszczem.

TEATR POPULARNY (Ogrodowa 18)

Dziś i codziennie o godz. 8.45 wiecz. ciesząca się niesłabnącym powodzeniem arcywesoła krotka chwila St. Turekiego w 3 aktach p. t. „Czar munduru”. Reżyseria J. Pilarzkiego. Udział biorą: J. Tomaszewska, L. Pilarzka, D. Bartosiewiczówna, J. Pilarzki i A. Górecki.

Bilety w cenie od 40 gr. do zł. 1.50 do nabycia w kasie teatru.

TEATR „SCALA”

Dziś, w piątek wieczorem uroczysta premiera sztuki Harrego Kalmanowicza w 2 aktach (10 obrazach) „Takie jest życie...”, ze znakomitymi artystami amerykańskimi Lucy i Miszą German w rolach głównych.

Jutro w sobotę popołudniu (po cenach od 60 gr. do 2 zł.) i wieczorem powtórzenie dzisiejszej premiery „Takie jest życie...”

RADIOPROGRAM

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ

„POLSKIEGO RADJA”

PIĄTEK, 9 czerwca 1933 r.

- 10.30—11.00: Transmisja z Teatru Wielkiego w Warszawie, otwarcie II-go międzynarodowego festiwalu artystycznego.
- 11.40—11.50: Codzienny Przegląd Prasy Polskiej.
- 11.50—11.55: Komunikat meteorologiczny dla komunikacji lotniczej.
- 11.57—12.05: Sygnał czasu z Warszawy, Hejnał z Krakowa.
- 12.05—12.10: Odczytanie programu na dzień bieżący.
- 12.10—13.20: Muzyka z płyt gramofonowych.
- 13.20—13.25: Komunikat meteorologiczny.
- 13.25—15.10: Przerwa.
- 15.10—15.15: Komunikat Państwowego Instytutu Eksportowego.
- 15.15—15.25: Komunikat gospodarczy.
- 15.25—15.30: „Chwilka lotnicza i przeciwdziałowa”.
- 15.30—15.35: Chwilka morska i kolonialna.
- 15.35—16.25: Płyty gramofonowe.
- 16.25—16.40: „Przegląd wydawnictw periodycznych”.
- 16.40—17.00: „Krajoznawcy i krajoznawstwo” — wygl. inż. H. Służewski.
- 17.00—17.55: Koncert w wykonaniu ork. detej Zw. Zaw. Muz. pod dyr. A. Bromke.
- 17.55—18.00: Odczytanie programu na dzień następny.
- 18.00—19.00: Muzyka lekka i taneczna. W przerwie wiadomości bieżące.
- 19.00—19.20: Rozmaitości.
- 19.20—19.30: Komunikat Izby Przem. Handl. w Łodzi.
- 19.30—19.45: Feljton.
- 19.45—20.00: Prasowy Dziennik Radiowy.
- 20.00—22.00: Koncert symfoniczny w wyk. ork. P. R. pod dyr. Grz. Fitelberga.
- 22.00—22.15: Feljton literacki p. t. „Podróż do dalekich krajów” — wygl. p. Stan. Dzikowski.
- 22.15—22.55: Muzyka taneczna.
- 22.55—23.00: Komunikaty meteorologiczne i policyjne.
- 23.00—24.00: Muzyka taneczna.

AUDYCJE ZAGRANICZNE

- 20.20. WIEDEN. „Jeder ist seines Glückes Schmied” — słuchowisko Ottona Zoffa.
- 20.30. PARYŻ (Poste-Parisien). „Dede”, operetka Christiné.
- 21.00. PARYŻ (Radio-Paris). „Traviata” — opera Verdiego. Tr. z Teatru Porte-St.-Martin.
- 22.15. DAVENTRY. Recital fort. Jana Smeterlina.

WYCIECZKI DO WARSZAWY I LWOVA W NAJBLIŻSZĄ NIEDZIELĘ

Jak się dowiadujemy, tutejsze biuro podróży Wagons Lits Cook urządza wycieczki do Lwowa i Warszawy na najbliższą niedzielę:

do Lwowa — odjazd z Łodzi - kal. w sobotę dnia 10 o godz. 20.08, a odjazd ze Lwowa w poniedziałek o godz. 21.30. Cena przejazdu w obie strony zł. 31.50.

do Warszawy — odjazd w niedzielę dnia 11 godz. 7.28 z dworca Łódź - kal. a odjazd z Warszawy tego samego dnia o godz. 23. Cena przejazdu w obie strony wynosi zł. 9.60.

Bilety nabyć można w Biurze Podróż Wagons Lits Cook przy ul. Piotrkowskiej 64 od 9-ej rano do 9-ej wieczór bez przerwy.

Scieżkami miłości i zbrodni.

Moralność pani Dulskiej przed sądem. — Złodziej z miłości został ukarany. — Złączeni na dolę i niedolę.

Filmujemy życie na gorącym uczynku.

(g) Miłość i zbrodnia, miłość i przestępstwo chociażby — chodzą bardzo często w parze. Czy mało jest sztuk, powieści i nowel na ten temat w literaturze całego świata? Oczywiście, że przestępca jest w tych wypadkach zawsze ten, kto kocha. Chce zadowolić najsłodszy kaprys ukochanej, i kradnie, oszukuje, defrauduje. Chce się jej przedstawić w najkorzystniejszym świetle: fałszuje dyplomy, dokumenty i dowody. Wreszcie, gdy dama serca innego woli — wtedy i krew się leje.

Krew własna, albo jej, krew obojga czasem...

Nie wyczerpaliliśmy oczywiście tych tysięcznych możliwości, jakie tutaj w grę wchodzi. Niedostatek, przesyta, tło ekonomiczne wogóle oto bodziec większości naszych poczyni, nawet na tle miłosnym.

Oczywista, że w sądzie odzwierciedlają się te dramaty z całą plastyką, jaka daje suchy przegląd każdej tragedii uczuć.

choćby najbardziej zawiliwych. Na tem miejscu pisaliśmy już niejednokrotnie o większych lub mniejszych przestępstwach, które zamykają francuzi określeniem „zbrodni namietności”.

Bywają jednak przestępstwa na tle miłosnym innego rodzaju. Mniej poważne, zupełnie niekrawawie, blagie, raczej

ale jakże wiernie ilustrujące konflikty, jakie miłość zradza nie tylko w sercach kochanków, ale i w osobach trzecich.

Te drobniejsze sprawy rozgrywają się w sądzie grodzkim.

Oto trzy próbki:

W kwietniu „nastala” do p. T-czów nowa służąca. Dziewczyna była młoda i ładna. Syn małżonków T-czów był równie młody. Nie wiemy napewno, czy wszystko w domu tych państwa działało się tak jak w rodzinie Dulskich — to jednak pewna, że pani T-cz i jej syn pod pewnym względem nie różnili się niczem od bohaterów Zapolskiej. Młody panicz — zgodnie ze swym prototypem — młodym Dulskim — już od pierwszego dnia pobytu młodej i ładnej dziewczyny w domu

„zabrał się do rzeczy”.

Musił jej dużo obiecywać: i nie szczędził pięknych słów, opowiadał. Po pewnym czasie... stało się.

Nie wiemy, czy idylla była całkowita i obustronna, czy między służącą i młodzieńcem doszło do pewnego porozumienia — faktem jest, że

sprawa trwała bardzo krótko.

Jak każde szczęście.

Dwudziestego kwietnia dowiedziała się o wszystkim, pani Dulka. Zareagowała na rozpustę w domu, jak przystało na osobę zameźna, solidną i o zdrowych poglądach. Zareagowała ki-

jęm. Nie dzieliła nim przez plecy syna — bynajmniej. Ujęła się za „dzieckiem”

i wygarbowała skórę dziewczynie. Służąca — o pięknym imieniu Wanda — bronila się. Pewnie mówiła, że to nie jej wina, że conajmniej w równym stopniu jest winien i sam p. Roman. Te argumenty jeszcze bardziej rozgniewały panią Dulską. Pobila służącą z taką samą dokładnością, z jaką zwykła robić porządki w swym „porządnym” domu. Na zakończenie

zrzuciła ją ze schodów.

Tutaj zaczyna się ostatni akt. Tego aktu w „Moralności pani Dulskiej” już niema.

Służąca wniosła skargę do prokuratora.

Sąd skazał panią Zofję — nazywamy ją już do końca Dulską — na miesiąc aresztu z zawieszeniem wykonania kary na dwa lata.

Ta pani była przed sądem bardzo skruszona, bardzo miłostująca o względy. Jeszcze nigdy nie była karana, oświadczyła ze skromnością i dumą zarazem, jakby rzeczywiście nigdy jeszcze na małą karę sądową nie zasłużyła. Sąd ukrocił jedną z legjonu Dulskich. Niestety — tego plemienia zadziwny kryzys ani żadna wojna nie wytrzebi.

Drugi wypadek jest wesoły — nie jak pierwszy tylko przy końcu — lecz od początku do końca.

Dwum młodzieńcom — chodząco o względy pewnej pani. Jeden z nich miał rower. Wybrał się właśnie dlatego na stałowym rumaku do dary serca. Na chwilę pozostawił rower przed sklepem. Miał jeszcze coś zafalować. Może jej czekolady kupić? Zoczył to rywal. Zazdrość w nim zawała. Przez ten rower mało to razy ubiegł go tamten?

Chłopak stał koło roweru i walczył ze sobą. Wreszcie demon zazdrości zwyciężył. Zabrał rower do domu. Jeżeli już tamten koniecznie ma się do niej udać, to niech idzie per pedes.

Poszkodowany zameldował o zgrubie w komisariacie. Rower znalazł się w domu pana Stefana S.

Stefan S. — złodziej z miłości — stanął przed sądem. Skazany został na miesiąc aresztu z zawieszeniem wykonania kary. Wzruszył sąd swą opowieścią o udrekach, jakich, mu przysparzał rower tamtego.

Trzecia sprawa jest do głębi smutna. W przeciwieństwie do tamtych — rzecz dzieje się na dnie życia.

Anna Radlińska miała osiemnaście lat, gdy ze wsi przybyła do Łodzi. Sądziła pewnie, że spotkała ją szczęście, wtedy, gdy Tadeusz Falisiak wziął ją do siebie. Prostu spotkał ją blakającą się bez roboty na Franciszkańskiej i zaproponował podział stołu i łóża.

Od tego czasu minęło sześć lat. Radlińska w międzyczasie przekonała się, że ów moment na Franciszkańskiej nie był wspólnym ze szczęściem nie miał. Falisiak uczynił z niej alkoholikę i prostytutkę. Na jego obronę trzeba powiedzieć, że sam też pracował. Żył jak — mieli nawet dziecko. Gdy Falisiak stracił pracę — zaczęło się w domu psuć. Wreszcie czwartego marca Radlińska znalazła się na ulicy: „kochanek” wyrzucił ją. Jeszcze nożem jej dodał, gdy się bronila.

Zrozpaczona kobieta pobięła do komisariatu i złożyła meldunek.

Przed kilku dniami odbyła się rozprawa sądowa. Falisiakowi groziło więzienie. Wszystko zależało od Radlińskiej — od jej zeznań. Była przecież głównym świadkiem oskarżenia.

Ale przez usta Radlińskiej przemówiła miłość. Raczej da się zabić, niż powie coś złego na Falisiaka. Kocha go, ma z nim dziecko, chce z nim żyć dalej. Była pijana, gdy składała oskarżenie. Falisiak jest jej chłopcem i basta!

Falisiak został uniewinniony. Jak różnymi drogami kroczy miłość...

Samobójstwo 18-letniej robotnicy w Tomaszowie

Nie mogąc znaleźć pracy, napiła się trucizny

Tomaszów, 8 czerwca.

Wczoraj o godz. 1 po poł. dokonano zamachu samobójczego 18-letnia Władysława Szafenberg, zam. przy ulicy Prezydenta Wojciechowskiego 32.

Denatka pracowała ostatnio w „Tomaszowskiej fabryce sztucznego jedwabiu” w charakterze robotnicy, a zarobkami swymi dzieliła się z rodzicami, którzy znajdowali się w krytycznym położeniu materialnym.

Jednakże trwający przez kilka tygodni strejk w fabryce nie tylko pozbawił dziewczynę pracy, ale wyczerpał całkowicie jej skromne oszczędności.

Rodzice, którym nędza zairzała w

oczy, namawiali córkę, by wystarała się tymczasem o inne zajęcie.

Młoda dziewczyna, nie mogąc znaleźć innej pracy, postanowiła odebrać sobie życie.

W tym celu wystarała się o butelkę jakiegoś trującego płynu, — jak się później okazało — zawierającego mieszaninę karbolu, jodiny i amoniaku, i korzystając z chwilowej nieobecności rodziców, wychyliła prawie całą zawartość butelki.

Jęki wijące się w okropnych bólach dziewczyny zaalarmowały sąsiadów, którzy wezwali natychmiast pogotowie ratunkowe.

Tomaszów-Mazowiecki

NAPRAWA MOSTU NA PILICY.

Most na rzece Pilicy we wsi Brzostówka nie został jeszcze zremontowany, aczkolwiek magistrat w dniu 13-m marca na mocy decyzji komisji fachowej zamknął go dla ruchu kołowego ze względu na bezpieczeństwo publiczne.

Jak już donosiliśmy, wieśniacy, chcąc skrócić sobie drogę do miasta, usunęli bariery poprzeczne na moście i w dalszym ciągu tamteją jeżdżąc, chociaż most ten pochylony jest na jedną stronę, co spowodować może nieszczęście.

Jak się obecnie dowiadujemy, naprawa mostu na Pilicy ma być objęta nadprogramowo planem przewidzianych na rok bieżący robót publicznych, zaś prace rozpoczęte z chwilą otrzymania z Funduszu Pracy przyznanej już pożyczki w wysokości Zł. 294.000.—

OSZUKAŃCZE MACHINACJE FIRM NIEMIECKICH.

Przemysłowcy tomaszowscy pierwszy zareagowali w naszym mieście na barbarzyńskie i huligańskie wystąpienia hitlerowców w stosunku do obywateli polskich w Niemczech — przez ogłoszenie bezwzględnej bojkotu towarów i surowców pochodzenia niemieckiego.

Szczególnym popytem cieszyły się na tutejszym terenie uważane dotychczas za bezkonkurencyjne barwniki firmy I. G. Farbenindustrie A. G., których przemysł tomaszowski używał za dziesiątki tysięcy złotych miesięcznie.

Obecnie jednak fabrykanci zupełnie zaprzestali korzystać z tych barwni-

ków, przechodząc wyłącznie na wyroby krajowe, względnie francuskie i szwajcarskie.

Jak się jednak okazuje, niemieckie fabryki chemiczne, odczuwają dotkliwie utratę tak poważnych rynków zbytu, zdobyły się na bardzo pomysłowe triki, by zmylić czujność naszych przemysłowców i w dalszym ciągu forsować swe niemieckie wyroby.

Otóż najpoważniejsi fabrykanci tomaszowscy ostatnio skonstatowali, że agentury tej branży oraz pośrednicy dostarczają im barwników w opakowaniach jakichś zmodyfikowanych amerykańskich. Po dokładnym zbadaniu okazało się, że barwniki te są wyrobu niemieckiego, a jedynie posiadają inne opakowanie i to w tym wyłącznie celu, by uniknąć tak wytrwale i stanowczo prowadzonego przez naszych przemysłowców bojkotu.

Oszustwo to zostało w porę spostrzeżone i owe „amerykańskie” barwniki przynajmniej na rynku tomaszowskim nie znajdą odbiorców.

„KRYZYS ŚWIATOWY — A POSTĘP TECHNIKI”.

Zarząd Koła Łódzkiego Polskiego Związku Młodych Wolnej urządził tej niedzieli, dnia 11 czerwca br. o godzinie 11-ej rano w sali Filharmonii, Narutowicza 18 odczyt, który wygłosi znany uczonego polski dr. Burdacki Feliks na temat: „Kryzys światowy, a postęp techniki”.

Bilety w cenie od 50 gr. — do zł. 1.25 gr. do nabycia przed odczytem w sali Filharmonii, perfumerji „Maja”, Piotrkowska 122 oraz w lokalu Związku, Wólczańska 77. W dniu zaś odczytu przy kasie.

Pożyczka przyjęta. Dwukrotna uchwała rady miejskiej.

Wczoraj odbyło się drugie nadzwyczajne posiedzenie rady miejskiej. Wobec tego, że w myśl ustawy pożyczka musi być dwukrotnie uchwalona, a chodziło o definitywne już udzielenie pożyczki z Funduszu Pracy na roboty sezonowe. Poza tem miał być omówiony jeszcze szereg innych spraw, które nie zostały uchwalone onegdaj. Wszelkie sprawy, poza pożyczką, zostały jednak z porządku dziennego. Po drugim referacie, uchwalono zaciągnięcie pożyczki. Chodzi tu, jak wiadomo, o pożyczkę na kanalizację, regulację rzek, budowę szkoły, zabrukowanie ulic oraz budowę drogi z Łodzi do Łagiewnik. Posiedzenie trwało rekordowo krótko, zaczęło się też z rekordowym odcieniem 2-godzinnem.

Padek bezrobocia 4084 osoby w ciągu tygodnia.

Według ostatnich danych państwowego urzędu pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na całym Polsku w dniu 3 b. m. wyniosła 235,356 osób, tj. o 4084 osób mniej, niż w tygodniu poprzednim. Liczba bezrobotnych w Warszawie (z okragiem) wynosiła 25,423 osoby, wykazując wzrost o 149 osób w tym tygodniu. Liczba bezrobotnych w Łodzi (wraz z okragiem) zmniejszyła się o 900 osób w ciągu tygodnia i wynosiła w dniu 3 b. m. 17,128 osób. Liczba bezrobotnych na Śląsku wynosiła 147 osób, tj. zmniejszyła się o 391 osób w ciągu tygodnia.

Ławnicy magistratu bez pensyj.

Ławnicy otrzymywać będą tylko diety za udział w posiedzeniach magistratu. — Prezesem rady będzie prezydent miasta.

Wielkie zmiany w samorządzie.

Nowa ustawa samorządowa, jak donosiliśmy w swoim czasie, ma być wprowadzona etapami. Władze rządowe chciały bowiem wprowadzać wszystkie zmiany odrazu, za jednym zamachem, gdyż musiałoby to wywołać niezamieszanie. I dlatego zarządzone, z chwilą kiedy ustawa ta zacznie obowiązywać, t. j. z dniem 13 lipca, wprowadzone były częściowo w życie nowe postanowienia ustawy.

W związku z tem, w dniu 13 lipca w Łodzi, na terenie samorządu, nastąpiły poważne zmiany.

Przedewszystkiem, jak nas informu-

ję, przestaną urzędować w magistracie ławnicy.

Wobec tego, że nowa ustawa przewiduje zawodowych i niezawodowych członków magistratu. Ławnicy przestają być niezawodowymi członkami magistratu, a tacy nie będą otrzymywali pensji, lecz będą urzędować w magistracie, lecz nie będą diety za udział w posiedzeniach zarządu miasta. Według ustawy, koszt diety nie może przekroczyć 20 groszy za jedno posiedzenie. Posiedzeń w miesiącu jest cztery. Wynika z tego, że ławnicy otrzymywali po 80 zł. miesięcznie za czas urzędowania w magistracie. Zmiana jest wobec tego, że za tę sumę ławnicy nie będą przez 8 godzin dziennie jak dotychczas, prowadzili swych

PRZECIWDZIAŁAĆ DOŁĘGLIWOŚCIOM

NÓG? Lato, a zwłaszcza upalne powoduje powstanie całego szeregu bardzo przykrych schorzeń. Są to odleśki, obrzeczki, odparzenia, które nie tylko nieprzyjemnie, ale i szkodliwie wpływają na zdrowie. Aby temu przeciwdziałać, należy używać soli do Nóg Jana. Przy stałej kuracji Sól do Nóg Jana wszelkie dolegliwości szybko znikają.

nieście pomoc
najbiedniejszym

Mały magistrat po szkodzie...

Niema amatorów na działki w Łagiewnikach. — Mają monopol na rozum i spryt. — Podatek od szyldów i plakatów.

Ogłoszenia w pismach są wolne od podatku.

(s) Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem prez. Ziemieckiego plenarne posiedzenie magistratu, na którym rozpatrzono szereg ważnych spraw miejskich. W pierwszym rzędzie omówiono sprawę parcelacji Łagiewnik.

Jak wiadomo miasto posiada w Łagiewnikach obszerne tereny. Pragnąc stworzyć tam wzorowe miasto-las, postanowiono tereny te rozparcelować i sprzedać poszczególnym osobom, które wybudowałyby tam domki dla siebie. Z gotowym projektem parcelacji magistrat przyszedł w ubiegłym roku na radę miejską, i wówczas zaraz na wstępie wyłonili się bardzo poważne zastrzeżenia. Chodziło o to, iż magistrat ustalił tak trudne warunki nabycia działek, że wszyscy niemal radni przepowiadali, iż impreza ta skończy się musi fiaskiem.

Ale i tym razem stało się to, co dzieje się zawsze — każdy wniosek, jeśli tylko pochodzi od frakcji opozycyjnych, jest uważany przez większość rządzącą za zły. Skoro więc radni opozycyjni zakwestjonowali warunki parcelacji Łagiewnik, uważając, że są one zbyt trudne, nie starano się nawet przekonać, czy tak jest w istocie, i uchwalono je.

W konkluzji, mimo, iż rok już upłynął od tego czasu, dotychczas sprze-

dać w całym majątku tylko dwie działki. Rok cały stały tereny bezużyteczne. I teraz dopiero trzeba było poddać rewizji poprzednią uchwałę i zmienić warunki parcelacji. Stało się to tembardziej konieczne, gdyż magistrat wkłada sumę w budowę drogi Łódź—Łagiewniki, któreby nie zamortyzował, gdyby majątek nie został sprzedany. I w wyniku dyskusji postanowiono: miast, jak dawniej, pobierać przy kupnie 25 proc. gotówką, a resztę w ciągu dwóch lat — pobierać obecnie przy kupnie tylko 10 proc. gotówką, a resztę w ratach w ciągu 3 lat.

Równocześnie rozpatrzono sprawę pośrednio związaną z parcelacją Łagiewnik — postanowiono zakupić od 41 właścicieli 13 hektarów gruntów, leżących na trasie drogi Łódź—Łagiewniki, co umożliwi przeprowadzenie tej drogi w linii prostej, a więc najkrótszej.

Następnie magistrat uchwalił **statut podatku od szyldów i reklam**. Podatek ten nie był pobierany dotychczas tylko w Łodzi. Obliczono, iż dawać on będzie miastu 200,000 zł. rocznie, a już w roku bieżącym da 100,000 zł. Podatki pobierane będą od szyldów (najmniejszy szyld — 3 zł., największy — 30 zł.), od reklam, wywieszek itd. Od podatku zwolnione będą tylko ogłoszenia w dziennikach, ogłoszenia wyborcze, urzę-

dowe oraz szyldy lekarzy, dentystów i leżnic.

Podatek ten uchwalony będzie przez radę miejską na ostatnim posiedzeniu przed ferjami.

W dalszym ciągu magistrat postanowił zlikwidować z dniem 1 lipca zakład kąpielowy na ul. Mielczarskiego nr. 11, który nie nadaje się już do użytku. Ponieważ wydział zdrowotności przeprowadza kąpiele przymusowe, postanowiono korzystać w tym celu z jednego z zakładów kąpielowych prywatnych.

W końcu postanowiono oddać towarzystwu krzewienia zagadnień opieki społecznej w Łodzi na lat 15 tereny pomiędzy dworcem Kaliskim a Aleją Unji, na urządzenie ogródków działkowych. Towarzystwo to, na czele którego stoi naczelnik wydziału opieki społecznej w urzędzie wojewódzkim p. Jagiello, zamierza na tych terenach rozwinąć bardzo energiczną działalność, w kierunku propagowania ogródków działkowych w Łodzi.

Po wyczerpaniu porządku dziennego prez. Ziemiecki zaznajomił obecnych z decyzją urzędu wojewódzkiego, który ze względów budżetowych uchylił uchwałę rady miejskiej w sprawie pomocy materialnej dla ofiar wypadków kwatermistrzowskich. Ponieważ pieniądze te już zostały wydatkowane, magistrat postanowił odwołać się od decyzji urzędu wojewódzkiego do ministerstwa spraw wewnętrznych.

Na tem posiedzenie zakończono.

Pod kołami samochodu Śmierć 9-letniego chłopca.

W dniu wczorajszym na jezdni ulicy Kilińskiego przed posesją nr. 105 miał miejsce nieszczęśliwy wypadek samochodowy, który zakończył się śmiercią.

Jezdnią przechodził 9-letni syn kupca, zamieszkałego przy ulicy Główniej 62, Szulem Gelbert, powracający ze szkoły.

Chłopiec, według zwyczaju, przebiegał jezdnią, nie zważając na nadjeżdżający samochód. W tym momencie nadjechał samochód ciężarowy, prowadzony przez szofera Uznańskiego.

Nim szofer zdołał zorientować się, chłopiec wpadł pod koła samochodu tak, że Uznański nie zdołał zahamować wózu.

Koła samochodu zmiażdżyły nieszczęśliwemu chłopcu czaszkę oraz kości rąk i klatki piersiowej, powodując śmierć na miejscu.

Trupa przewieziono do prosektorjum. Uznańskiego zatrzymano i wdrożono do chodzenie.

Samochodami ciężarowymi nie wolno przewozić ludzi.

Wobec wzmożonego napływu podań instytucji, stowarzyszeń oraz osób prywatnych o udzielenie zezwoleń na płatny bądź bezpłatny przewóz osób samochodami ciężarowymi i półciężarówkami w różnych celach, a przeważnie w celach turystyczno-wycieczkowych, urząd wojewódzki wyjaśnia, że obowiązujące przepisy o ruchu pojazdów mechanicznych (rozporz. wojewody łódzkiego z 18. 12. 1931 r., Łódzki Dziennik Wojewódzki nr. 26/31 poz. 250 § 8) poza szczegółowo omówionymi wypadkami kategorycznie zabraniają tego rodzaju przewozów osób, a to ze względu na porządek i bezpieczeństwo publiczne.

Samochody ciężarowe nie są bowiem przystosowane do podróży osób i nie gwarantują bezpieczeństwa oraz wygody jadących.

Z powyższych przyczyn urząd wojewódzki nie może zalać podań po myśli życzeń petentów i dlatego składa nie takich próśb jest bezcelowe.

CASINO

po cz. 4.15

Dziś premjera!

Artydzielo KING VIDORA

„Rajski Ptak“

Przeplętny dramat miłosny amerykanina do księżniczki hawajskiej

Oryginalne pieśni miłosne na hawajskich gitarach

W rolach głównych:

Dolores Del Rio,

JOE MC. CREA mistrz olimpijski.

NADPROGRAM: Dodatki dźwiękowe 100x2

Świat pod znakiem zapytania.

Wszystko, co wiemy dotychczas o ziemi i wszechświecie jest niepewne. — Nowe dzieło prof. Alberta Einsteina.

(r) Profesor Albert Einstein, który bawi obecnie w Belgii, już dawno zapowiedział nową pracę, która wyjątkowo nie będzie się ograniczała do rozważań ściśle matematycznych, mogących interesować tylko i wyłącznie specjalistów, lecz poruszy zagadnienia związane z wszechświatem, t. j. temat dla wszystkich dostępny i ciekawy.

Praca traktuje o budowie świata. Prof. Einstein nie umie pisać popularnie. Genialny uczony do każdego przedmiotu podchodzi z olbrzymim zasobem wiedzy i traktuje wszystkie zagadnienia ściśle naukowo. Tym razem nagiął się nieco do poziomu ogółu. I dlatego właśnie, w ciągu kilku dni zaledwie praca ta zdobyła sobie wielki rozgłos.

Prof. Einstein pisze na wstępie, że według twierdzeń antropologów, nasi przodkowie, żyjący w wieku kamiennym, nie umieli spoglądać w niebo. Szyja ich była niezmiernie krótka, mięśnie szyi nie były zupełnie rozwinięte i wzrok człowieka stał się skierowany w dół, na ziemię, na której szukał korzonków, służących ówczesnym ludziom jako pokarm. Dopiero w ciągu tysięcy lat w procesie ewolucji, mięśnie szyi rozwinęły się, głowa mogła się swobodnie poruszać, człowiek podniósł oczy w górę i ujrzał niebo i gwiazdy.

To nowe zjawisko wywarło na człowieku olbrzymie wrażenie. Człowiek pojął, że nad nim, poza granicami ziemnego świata, znajduje się inny jeszcze, fizycznie mu niedostępny świat, niezmiernie i nadludzki.

To zrodziło w człowieku pragnienie poznania, chęć zrozumienia granic tego gwiazdowego świata i odgadnięcia jego tajemnic. I pragnienie to po dzień dzisiejszy nie opuszcza człowieka. Pograżeni w swych codziennych życiowych kłopotach i trwogach, od czasu do czasu odrywamy wzrok od ziemi, podnosimy go ku niebu i staramy się przeniknąć to, co kryje się w świecie dla nas niedostępnym a tak tajemniczym i pociągającym.

Tajemnica wszechświata, niedościgniona dla zwykłego śmiertelnika, powoli jest rozwiązywana przez ludzi nauki. Wszystkiego nie dowiemy się nigdy, ale każdy niemal rok przynosi nam nowiny i odkrycia, coraz dalej i głębiej przenikają sługi oka ludzkiego — astronomiczne instrumenty, klisza fotogra-

ficzna i spektroskop — i już dziś możemy sobie nakreślić obraz budowy wszechświata.

Jeszcze w roku 1900 astronomowie przypuszczali, że objętość świata wynosi 6000 świetlnych lat. Rok świetlny — jest to odległość, przez którą przechodzi promień światła w ciągu jednego roku, poruszając się z szybkością 300.000 kilometrów na sekundę. W roku 1920 uczeni doszli do przekonania, że rozmiary świata wynoszą 100.000 świetlnych lat, a w roku ubiegłym, gdy Einstein bawił w Ameryce i przeprowadził szereg doświadczeń w obserwatoriach astronomicznych, ustalono, że świat jest jeszcze większy i równa się 200.000 świetlnych lat.

Wiemy, że nasza skromna planeta — Ziemia, jest częścią systemu słonecznego i obraca się wraz z innymi 7 planetami dookoła słońca. Ale słoneczny system nie jest ostateczny — stanowi on fragment systemu, który nazywa się „mleczną drogą”. Nasz system słoneczny leży zbyt blisko od centrum drogi mlecznej i ta okoliczność przeszkadza nam wyrobić sobie dokładne pojęcie o kształcie naszej planety — Ziemi wraz z otaczającą ją atmosferą. Ale zdolano dotychczas zbadać, że Ziemia nie stanowi sama w sobie zamkniętej całości, że jest tylko częścią jednej części wszechświata, że ma bardzo wiele ma-

łych planet, wirujących dookoła niej i że liczba tych małych cząstek, które wraz z Ziemią tworzą jeden świat wynosi około miliarda sztuk. I trudno byłoby twierdzić, że sprzeciwia się twierdzeniu, że właśnie Mars jest jedną z cząstek świata Ziemi. A to stwarza zupełnie nowe możliwości badania, czy na Marsie znajduje się życie organiczne, czy żyją tam jakieś twory, które podobne są do ludzi.

My, z Ziemi, mogliśmy naliczyć 7 planet. Kto wie, czy z najdalej położonej planety nie ujrzelibyśmy 7 następnych wielkich planet, o których nie mamy dotąd pojęcia?

Cały świat jest bezbrzeżnym kosmicznym oceanem. W oceanie tym rozrzucone są oddzielne wyspy i zespoły wysp. W tej strasznej, nieludzkiej, nieobjętej naszym rozumem przestrzeni, nasza planeta jest małym atomek. Swoimi rozmiarami nie odgrywa ona żadnej roli w tej wspaniałej przestrzeni. Ale ludzie, słabi, śmiertelni ludzie, punkciki na tej cząstce wszechświata, odważają się przenikać tajemnice bytu i chcą zrozumieć wielkość tego nieobjętego, gwiazdowego nadświata. Jeszcze kilka lat a zrozumiemy daleko więcej. Jeszcze pewien czas i to, co nas dziś najbardziej interesuje i emocjonuje, będzie łatwo zrozumiałe i dostępne dla wszystkich.

W. T.

Wielka afera kolejowa

Emer. urzędnik osadzony w więzieniu

Warszawa, 8 czerwca.

Z polecenia prokuratora przy warszawskim sądzie okręgowym aresztowany został, bawiący czasowo w Kofomyi były urzędnik kolejowy na emeryturze, dr. Edmund Schöffler, a to pod zarzutem przekroczenia władzy służbowej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i szubstwa.

Dr. Schöffler był przed wojną urzędnikiem kolei austriackich, po wojnie zaś otrzymał stanowisko na polskich kolejach państwowych. Do ostatniego czasu był w Gdyni, skąd przeszedł na emeryturę.

Dopiero po ustąpieniu d-ra Schöfflera z czynnej służby wyszły na jaw nad-

użycia, sięgające podobno poważnych sum.

Po aresztowaniu dr. Schöffler przewieziony został do Warszawy i osadzony w więzieniu śledczym.

ŚWIĘTO W. F. I P. W.

Pod lasowym protektoratem J.W. Panów: Wojewody Łódzkiego Aleksandra Hauke-Nowaka, Dowódcy O. K. IV generała Stanisława Małachowskiego i Kuratora Okręgu Szkolnego Warszawskiego Ignacego Pytlakowskiego, w niedzielę, dnia 11 czerwca 1933 roku odbędzie się doroczne święto Wych. Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego młodzieży szkół średnich.

JEANNE LEUBA.

Romantyczna historia

Każdej kobiecie nieraz się chyba przydarzyło być zaczepianą na ulicy przez obcego mężczyznę. Przystojna kobieta jest przyzwyczajona do tych objawów hołdu i nie przywiązuje do nich zazwyczaj żadnej wagi. Zależy to zresztą od osoby zaczepiającego.

Marton jednak oczekiwała zawsze jakiejś niezwyklej przygody w takim wypadku. Przypadki takie, jakie zdarzają się na filmie... Ładna i apetyczna Marton tylko pod tym warunkiem zdradziłaby swego męża, pocziwego Gastona Marineta, za którego wyszła trzy lata temu bez miłości: aby odbyło się to „romantycznie”!

Dotychczas jednak żaden mężczyzna nie zdobył jej uznania. Wszyscy byli tak beznadziejnie płacy i podobni do siebie! Rzeczywiście niewiadomo, gdzie się podziwają wszyscy przystojni chłopcy i elegancyści panowie!

Marton powoli traciła nadzieję, że uda jej się spotkać na jawie swój ideał. Stała się przeculona, zgorzkniała i nerwowa. Obawiała się już, że będzie musiała dochować wierności mężowi do grobu. I jaki sens miałyby wówczas życie?

Nawet zwiedzanie wielkich magazynów, połączone zazwyczaj z przyjemnym dreszczykiem emocji, straciło dla niej swój urok. Stała właśnie teraz przed wystawą i oglądała zgaszonym wzrokiem wystawione modele. Naraz tuż obok, rozległ się przytłumiony męski głos — najwidoczniej skierowany do niej. Odwróciła niechętnie głowę i została w tej pozycji, onieміiała.

Tak pięknego mężczyzny nie widzia-

ła jeszcze! Z pewnością gwiazdor filmowy, i to pierwszej wielkości! Wysoki, szczupły, o twarzy pełnej wyrazu, na której życie wyłożyło już swe ślady (tem bardziej interesująca), okolonej gestami, czarnymi włosami; — zauważyła jeszcze długie, wąskie dłonie, ach, a z całej postaci wiał jakiś nieuchwytny czar, którego Marton nie potrafiłaby określić, ale który odczuła bardzo silnie. Pamięć jej zaczęła gorączkowo pracować: do kogo jest podobny? Do Mozzuchina? Chevaliera? A nuż to brat zmarłego Valentina? Przypomina potrosze każdego. I w wyobraźni Marton rysuje się chwila, gdy on zdradzi jej swe nazwisko!

Tymczasem jej widoczne zmieszanie ośmieliło nieznanego. Podeszedł, ujął ją pod ramię i zaproponował herbatę. Marton ani myślała protestować. Siedząc w kawiarni naprzeciw niego i popijając herbatę z cytryną, polykała jego słowa. Mówił, jak bóg! Naraz poczuła dystans, jaki dzielił ją, zwykłą śmiertelniczkę, od tego wytwornego pana, siedzącego naprzeciw i wpatrującego się z uśmiechem w jej twarzyczkę. A więc, spodobała mu się! Na tę myśl zalała ją fala radości. W głowie uczuła zamęt, świat cały wirował wokół niej.

W godzinę później odprowadził ją do metro, umówiwszy się poprzednio na jutro, w tem samem miejscu.

Gaston Marinet obserwował z niepokojem żonę, która zdawała się być pogrążona w hipnotycznym śnie. Nie rzekł jednak nic, nie chciał rozdrażniać jej jeszcze więcej. — Gdy Marton odzyskała wreszcie spokój, pomyślała, że

On właściwie nie powiedział jej jeszcze, jak się nazywa. Być może, że pragnie zataić przed nią swe prawdziwe imię, aby upewnić się, że nie jego rozgłos, lecz sama osoba wzbudziła w niej miłość. Później dopiero, — lecz na samą myśl o tem nie posiadała się ze szczęścia.

Następnego dnia dopiero w momencie pożegnania Marton zdecydowała się zapytać:

— Nie wiem nawet, jak się pan nazywa!

Z ujmującym uśmiechem odparł niezwłocznie:

— „Fidelio”!

Serce zabiło jej mocno. A więc nie myliła się! Wymyślił ten pseudonim, aby zataić przed nią prawdziwe nazwisko! Boże, jakie to wszystko romantyczne! Fidelio — jak to pięknie brzmi! Tak się nazywał jakiś bohater — Musset'a, Victora Hugo, czy też Rostanda — nie przypominam sobie — w każdym razie w jakimś słynnym utworze.

Tym razem miano się spotkać za trzy dni, w parku Monceau. Marton coraz bardziej traciła głowę, w miarę jak jej wyobraźnia usilniej pracowała. Nie patrzyła już na siebie, jak na głupią geś, która ma zdradzić męża z jakimś obcym mężczyzną, lecz jak na bohaterkę filmową, na którą spłynęła łaska niecodziennej miłości.

Po kilku jeszcze spotkaniach zdecydowała się odwiedzić „Fidelio” w jego mieszkaniu. O godzinie oznaczonej Marton wspinała się wąskimi schodami na szóste piętro zwykłej czynszowej kamienicy. Cóż z tego, że szóste piętro — kiedy ona jest w siódmym niebie! Marton była zresztą przekonana, że jej „Fidelio” chce utwierdzić ją w przekon-

Nasz reporter zanotował...

Przy zbiegu ulic Przejazd i Sienkiewicza sówka prowadzona przez szofera Mieczysława Włodarczyka (Kilińskiego 156) najechała na torysykiet Czesława Dachniewskiego (Orońskiego 26). Dachniewski odniósł ciężkie obrażenia. Przewieziono go do szpitala. Szofera pociągano do odpowiedzialności karnej.

W domu przy ul. Narutowicza 1 na 2-piętrze w korytarzu pozostawiała nieznana matka dziecko 15-miesięczne, chłopca, zaliczając do niego z napisem: „Edziu to twoje — zapieczętuj nim”. Podrzutka przesłano do żłobka. Matkę poszukuje policja.

Kupcowi z Wolbromia, Pinkusowi Szajnbaumowi, na stacji w Kuluszkach nieznani sprawcy wycieli zyletką kieszeń i skradli portfel, zawierający 200 zł. w gotówce i cekle.

Z balkonu domu przy ul. Piotrkowskiej 100 skradziono wierzającą się futra na sumę 1000 zł. na szkodę Szymona Karo. Ze sklepu Frymanki Berlińskiej, przy ulicy Zielonej 22 nieznani sprawcy skradli książkę z blankietami wekslowymi i znaczkami pocztowymi na sumę łączną 180 zł.

We wszystkich wypadkach sprawców poszukuje policja.

Na szosie Zgierskiej jadący rowerem 15-letni Kałma Rozencaj, zamieszkały przy ulicy Sienkiewicza 27, wskutek nieuwagi spadł do przydrożnego rowu i doznał złamania lewej ręki. Wzruszony lekarz pogotowia opatrzył rannego i przewoził do lecznicy.

W dniu wczorajszym w godzinach popołudniowych w bramie domu Nr. 24 przy ul. Zgierskiej w zamierze samobójczym napadła się wieloletnia w kwsu solnego 20-letnia bezrobotna Róża Snopkowska (Lutomska 7).

Denatke zauważyli przechodnie, którzy nieśli ją do pobliskiego III komisariatu Policji, gdzie wezwany lekarz miejskiego pogotowia ratunkowego po udzieleniu pierwszej pomocy, przewoził Snopkowską w stanie groźnym do szpitala miejskiego w Radogoszczu.

TANIE ŚNIADANIA W CUKIERNI

JÓZEFA PIATKOWSKIEGO.

Wczoraj najpopularniejsze cukierki w Łodzi Józefa Piatkowskiego z „Złotej mianki” na czele, wprowadziły innowacje, które niewątpliwie przyjęte zostaną, zarówno przez stałych bywalców z „Złotej mianki”, otwarte zostały werandy, których estetyczne, pełne dbałości o wygodę gości urządzenie i przestronność sąsą wywołać zadowolenie. Innowacją, która bezwzględnie wywoła odgłos, jest wprowadzenie przez p. J. Piatkowskiego na wzór zagranicy, t. zw. „taniach śniadaniach” przed południem. Śniadania taniejsze są wszędzie kolosalna popularnością, nie ulega więc najmniejszej wątpliwości, że i w Łodzi, zwłaszcza w okolicy kanikuły letniej i „słomianych wód”, wyżej wymieniana inicjatywa spotka się z ogólnym zadowoleniem.

naniu, że nie jest sławna gwiazda, w najal na krótki czas ten pokój, aby wprowadzić jej jeszcze do swych łazienki i susowyci apartamentów.

Tymczasem... Marton, zdziwiona, oglądała dwa banalnie urządzone pokoje, nie wyglądające bynajmniej na wyjątkowo, naprzeciw wynajęty lokal. Wreszcie zdaje się przemawiać za tem, że romantyczny uwodziciel mieszka tu naprawdę!

Marton śmieje się nerwowo. Nagle wzrok jej pada na kopertę z adresem, leżącą wśród innych papierów na biurku: „Mr. Auguste Phidelliant, commissaire voyageur, 17, rue de...”

Narazie nie pojmuje nic. Lecz na gła myśl przeszływa ją, jak błyskawica. Zdlawionym głosem pyta: „Wskazuj na adres”!

— To pańskie nazwisko, nieprawdaż?

— Tak, — brzdził zdziwiona odparł.

— Wice pan jest wojażerem...

— Tak... Kosmetyka, perfumy... Przynoszę pani z mojej firmy małe pachnące torebki papierowe, włoży pani do bielizny...

Marton przerywa mu gestem ręki, poczem spoglądając na zegarek, mówi: „Sucho”!

— Wybaczy pan, ale muszę już iść. Zupełnie zapomniałam, że muszę zająć, więc coś bardzo pilnego przed kołacją.

Fidelio, zdumiony, nie protestuje. Marton, z rozpaczą w sercu i z wybiekami na policzkach, wraca do domu.

Gaston Marinet nie przypuszczał, że tego wieczora żona jego została grupownie wyleczona z romantycznych mrzonek.

Thum. Rot

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

Łódzkiego okręgu włókienniczego.

Orzeczenia N. T. A. Na łódzkim rynku włókienniczym

panuje w dalszym ciągu znaczne ożywienie.—Sezon letni rozpoczął się późno i trwać będzie przez cały czerwiec.

Ostatnio ogłaszanego orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego podajemy następujące cieższe wyroki:

KURSE A PODATEK DOCHODOWY.

Przy wymiarze podatku dochodowego władza wymiarowa doliczyła do bilansowego m. in. zł. 112.639, uznając ją jako „zarezerwowane” kursu od pożyczek”. Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał, że ma cech rezerwy różnica kursowa zobowiązań krótkoterminowych, których w ciągu najbliższego okresu operacyjnego, o ile obliczona została — uwzględnieniem zasad prawidłowej gospodarki — w takiej wysokości, w jakiej, uwzględniając starannie wszystkie okoliczności znane i dające się z dościaną pewnością w dniu bilansu przewidzieć, spodziewać się należy, iż dłużnik będzie ją musiał w terminie płatności ponieść. — W związku z tym nasunęło się pytanie, czy dane pożyczki są krótkoterminowe czy długoterminowe? Władza skarbową — w wystawieniu do stanowiska firmy — uznała, że pożyczki mają charakter krótkoterminowych; władza opiera się do tej kwestii na tem, iż pożyczki wzięto jeszcze w poprzednim okresie operacyjnym i nie zostały spłacone końca roku operacyjnego. Jednakże N. T. A. uznał to kryterium za błędne.

TRACALNOŚĆ WYNAGRODZEŃ CZŁONKÓW ZARZĄDU PRZY POD. DOCHODOWYM.

W konkretnym wypadku władza oddzieliła potrącenia z dochodu uposażeń członków zarządu, uzasadniając stanowisko argumentem, że chodzi o wynagrodzenia wypłacone członkom zarządu „zamieszkałym poza siedzibą przedsiębiorstwa, a więc nie stale czynnym w zarządzaniu przedsiębiorstwem”. N. T. A. — zgodnie z poprzednią swą praktyką — znowu wskazał — że ustalenie wymaga wcale stałego brania udziału w zarządzie do potrącania należnych za to sum, ja- potrącalnego wynagrodzenia.

PŁATY STEMPLOWE OD RACHUNKÓW, A POD. OBROTOWY.

Niesporny stan faktyczny jest taki: akc. opłaty stempłowe przypada od rachunków (faktur) wydawanych przez siebie swoim odbiorcom, przeliczała na swych klientach, wstawiając odnośne kwoty do rachunków oddzielnej pozycją. Skarżąca firma — że skoro ustawa o opł. stempłowych przewiduje możliwość umówienia o przerzucenie opłaty na kupującego — skoro skarżąca te opłaty istotnie przerzuciła na kupujących — to stanowi one dla tej przedsiębiorstwa tylko przechoźnię, która nie może być częścią składową przychodu netto, podlegającego podatkowi obrotowemu. N. T. A. nie podzielił poglądu skarżącej firmy, uznając, iż — skoro w ustawie do uiszczenia opłaty wpl. od rachunku obowiązany jest sprzedawca, przyczem wystawianie rachunków przez tegoż pozostaje w związku z czynnością sprzedaży, przeto w związku z temi rachunkami związane m. także opłata, należą do kosztów handlowych przedsiębiorstwa, objętych przychodem brutto, żaden zaś składnik przychodu brutto nie jest wyłączony od podatkowania podatkiem obrotowym. Jur.

PIENIĘDZY W POLSCE W MAJU R. B.

Warszawa, 8 czerwca. Ogólny obieg pieniężny w Polsce zmniejszył się w maju r. b. o 16,5 milj. zł., w porównaniu z miesiącem poprzednim i wynosił na koniec miesiąca 1.329,6 milionów zł. Z sumy tej przypadało na biletów Banku Polskiego 1003,9 milj. zł., na monety srebrne 231,8 milj. zł. i na złoto (nikiel i brąz) — 93,8 milj. zł.

Okres maja na rynku włókienniczym Łodzi kształtował się pod znakiem ożywienia. W pierwszym rzędzie ożywienie to obejmowało rynek bawełniany, t. j. zarówno rynek przędzy, jak i rynek tkanin.

W dziale towarów bawełnianych największym popytem cieszyły się letnie tkaniny kolorowe czysto bawełniane, manipulowane z jedwabiem i szlucznym jedwabiem, wszelkiego rodzaju po- peliny deseniowe itd. Zjazd kupiectwa prowincjonalnego był bardzo liczny zarówno jeżeli chodzi o odbiorców z okręgu łódzkiego, jak i z poszczególnych ośrodków z całej Polski. Zapotrzebowanie na towary bawełniane było tak znaczne, że w pewnych okresach panował nawet brak niektórych najbardziej poszukiwanych gatunków. Wobec dużego zapotrzebowania przemysł pracował bardzo intensywnie tak, iż stan zatrudnienia w porównaniu z majem ub. r. przedstawia się znacznie korzystniej. Wzrosła też ogólnie ilość przepracowanych robotnikówgodzin w tem przemyśle. W dalszym ciągu obowiązywało pokrycie gotówkowe, przyczem odbiorcy otrzymywali skonto w granicach od 10—15 proc. Znamienem zjawiskiem jest nawiązywanie kontaktu odbiorców prowincjonalnych z wielkim przemysłem, co eliminuje drobne przedsiębiorstwa.

Ma to swe źródło w tem, że drobni producenci po podpisaniu umowy zbiorowej zmuszeni byli podwyższyć ceny towarów. Przemysł wielki podwyżki tej nie przeprowadził, co stwarza doskonałe warunki konkurencyjne dla wielkiej produkcji. Przeciwny poziom cen w porównaniu z sezonem zeszłorocznym nie uległ zmianie.

Na rynku przędzy bawełnianej naj- silniejsze ożywienie i prawdziwie wy- soka konjunktura panowała mniej wię- ciej przez 3 tygodnie maja. Przyczyną tego był nie tylko wzrost zapotrzebo- wania na przędzę bawełnianą ze strony producentów tkanin, ale i zakupy spe- kulacyjne, wywołane silnym wahaniem kursu dolara w kierunku zniżkowym i zwyżką cen surowej bawełny. Zakupy te uskuteczniały były przez lekarzy, adwokatów i wolne zawody, o czem świadczy znaczny odpływ oszczędno- ści dolarowych z banków łódzkich. Za- pasy przędzy bawełnianej w okresie pierwszych dni maja wykazywały wydat- ny spadek, następnie jednak od drugiej połowy okresu sprawozdawczego za- częły wzrastać. Wzrost zapasów po- zostaje w związku z decyzją zarządu kartelu, ustalającą normę uruchomienia w przedsiębiorstwach bawełnianych na 92 go- dziny tygodniowo. Uchwała ta powzię- ta została w związku z wystąpieniem

z kartelu 11 przedsiębiorstw. Zarząd kartelu, uchwalając normę 92 godzin pracy ty- godniowo, stanął na stanowisku, że fir- my zrzeszone w kartelu nie mogą zna- leźć się w gorszym położeniu, aniżeli firmy, które zgłosiły swe wystąpienie. Ostatnio odbył się szereg konferencji z przedstawicielami tych firm i przewi- dywać należy normalizację stosunków na terenie kartelu. Ceny przędzy ba- wełnianej wobec znacznego zapotrze- bowania i zwyżki surowej bawełny, wy- kazywały bardzo znaczną tendencję. Ceny przędzy dopiero pod koniec mie- siąca, wobec wzrostu zapasów, uległy lekkiemu osłabieniu.

Na rynku tkanin wełnianych zapo- trzebowanie objęło w pierwszym rzę- dzie letnie towary czesankowe damskie na płaszcze, kostiumy i suknie. Ceny tych towarów wobec dużego zapotrze- bowania i mocnej tendencji cen na suro- wą wełnę na rynkach światowych, czę- ściowo zwyżkowały. Fabryki produ- kujące te towary pracowały przeważ- nie na 3 zmiany, a jednocześnie nastą- piło zwiększenie liczby zatrudnionych robotników. Jako pokrycie obowiązy- wała w tej branży przeważnie gotów- ka. Również i męskie towary wełniane zarówno czesankowe, jak i zgrzebne cieszyły się dużym popytem.

Przedsiębiorstwa czesankowe pracowały przez pełne 6 dni w tygodniu. Ceny przędzy kształtowały się zwyżkowo, przy pokryciu prawie wyłącznie gotów- kowym. Niektóre przedsiębiorstwa czesa- nkowe wobec uzyskania zamówień eks- portowych były w możności podjąć pra- cę na 3 zmiany.

Eksport w okresie maja w porówna- niu z kwietniem wykazał wzrost, co po- zostaje w związku z zawarciem szeregu transakcyj na konfekcję, uskutecznio- nych przez anglików.

Analogicznie, jak w dwóch podsta- wowych branżach, t. j. w przemyśle i handlu wełnianym i bawełnianym kształtowała się sytuacja również i w innych branżach. Nieco odmiennie kształtowała się sytuacja tylko na ry- nku przędzy sztucznojedwabnej, gdyż przedłużające się zatargi w Tomaszów- skiej Fabryce Sztucznego Jedwabiu spo- wodowały brak przędzy, co stwarza podstawę dla mocnej tendencji cen tego półfabrykatu. Również i na rynku to- warów dzianych panowało znaczne o- żywienie, wpływające na wzmocnienie tendencji cen.

Według opinii odbiorców prowincjo- nalnych, sezon letni w dziale gotowych tkanin w miarę ocieplenia rozwine się w dalszym ciągu w okresie czerwca i przebieg jego będzie bardzo ożywiony ze względu na dość jeszcze znaczne za- potrzebowanie na towary. Osłabieniu ulegnie jedynie zapotrzebowanie na pół- fabrykaty t. j. na przędzę czesankową i bawełnianą, gdyż w tych działach ry- nek został już nasycony. Obs.

„Tydzień bawełny” U. S. A. Impreza godna uwagi i naśladownictwa.

W drugiej połowie maja odbył się w Stanach Zjednoczonych doroczny „narodowy tydzień bawełny”. W im- prezie tej poświęconej propagandzie spożycia bawełny wzięła udział olbrzy- mia ilość instytucyj i przedsiębiorstw. Wielkie domy towarowe organizowały wspaniałe wystawy wyrobów ba- wełnianych toalet i kompletnych kolek- cji gotowej odzieży bawełnianej. Nie- które przedsiębiorstwa w ramach tych wystaw przedstawiły wszystkie dro- biazgi i ozdoby z bawełny, zabawki, dekoracje wnętrz itd. Cały szereg wiel-

kich domów importujących surowiec ba- wełniany zorganizował wycieczki mło- dych robotniczek, które przybyły do No- wego Jorku i większych miast, gdzie w specjalnie wybudowanych stoiskach za- instalowano kilkadziesiąt warsztatów tkac- kich.

W czasie „tygodnia bawełnianego” urządzono szereg rewij mody, wvgło- szono liczne przemówienia przez radio, po- zatem propagowano bawełnę za po- mocą produkcji filmowych i silnej kam- panii prasowej.

Gięda pieniężna.

Na wczorajszym zebraniu giełdy walutowo- dewizowej w Warszawie zapotrzebowanie na de- wizy było nieco zwiększone, przy tendencji u- trzymanej. Bank Polski płacił za dolary 7.40 — 7.30, Notowano kursy dewiz: Belgia 124.25, Ho- landja 358.70 (—5), Londyn 30.19, Nowy Jork — kabel 7.37 (—9), Paryż 35.09, Praga 26.53, Sztok-holm 155.75 (+2), Zurych 172.30 — 172.25 (—5), Włochy 46.40 (X1) w obrotach międzybanko- wych: wypłata telegraficzna na Berlin 207.50, de- wiza na Berlin 207.25. W obrotach prywatnych: marka niemiecka 201 (—150), funt angielski w go- tówce 30.28 (X3), dolar gotówkowy 7.35 (—3), dolar złoty 9.15 (—1), rubel złoty 4.86.50, rubel srebrny 1.49, bilon 0.70.

AKCJE. Na rynku akcyjnym obroty były nie- wielkie, przy mocniejszej tendencji dla akcji Banku Polskiego. Notowano: Bank Polski 74.50 — 75.50 (X125), Cukier 18 (—100). Transakcje do- konane, a nienotowane: Lilpopy 9 — bez kupo-

nu za 1932 r., wartości 2.5 zł., Haberbusch 45, za Starachowice chciano płać 9.30. PAPIERY PROCENTOWE. Dla papierów pro- centowych przeważała tendencja słabsza, przy obrotach ograniczonych. Notowano: 4 proc. do- larowa 49.38 — 49.25 (—50), 4 proc. inwestycyj- na serjowa 107 (—50), 5 proc. konwersyjna 43.25, 5 proc. kolejowa 38.50 (X50), 6 proc. dolarowa 47.25 (—75), 7 proc. stabilizacyjna 488.38 — 38.75 (—13), 4 i pół proc. listy ziemskie 38 (X50), 5 proc. Warszawy 48.75 — 48.50 — 48.63 (—50), 8 proc. Warszawy 40.25 — 39.63 — 39.75 (—13), 8 proc. Częstochowy 35.50 (+20), 8 proc. Kalisza 36 (—100), 8 proc. Piotrkowa 34.50 (+50). Tran- zakcje dokonane a nienotowane: 3 proc. budow- lania 38.25, 4 proc. inwestycyjna zwykła 101 — 101.50, 8 proc. dillonowska 53 (—100), 7 proc. śląska 34.88 — 34.75 (—25), za 7 proc. warszaw- ską dolarową nasycono 32, 4 i pół proc. Warszawy 45, 6 proc. Warszawy 8-ma i 9-ta emisja 42.

Gięda zbożowa

Na wczorajszym zebraniu giełdy zbożowo-to- warowej w Warszawie ogólny obrót wyniósł 959 tonn. Notowano za 100 kg. parytet wagon War- szawa w handlu hurtowym, w ładunkach wagono- wych: żyto standard 1-szy 17.50 — 18, pszenica czerwona jara szklista 35.50 — 36.50, pszenica jednolita 34.50 — 35.50, pszenica zbierana 35.50 — 34.50, owses jednolity 14.50 — 15, owses zbier- any 13.50 — 14, jęczmień na kaszę 14.50 — 15, jęczmień browarny — bez obrotów, gryka 18 — 19, proso 18.50 — 19.50, groch polny z workiem 21 — 24, groch polny Victoria z workiem 28 — 32

wyka 12 — 12.50, peluska 11.50 — 12, seradela podwójnie czyszczona 9 — 10, łubin niebieski 7 — 7.50, ulbin złoty 9 — 10, siemię lniane basis 37 — 39, mąka pszenna luksusowa gat. 1-szy 55 — 60, mąka pszenna gat. 1-szy 65 proc. 50 — 55, mąka pszenna 2-gi gatunek 45 — 50, mąka pszen- na 3-ci gat. posłednia 20 — 30, mąka żytnia pyt- lowa 30 — 32, mąka żytnia siatkowa 22 — 24, o- treby pszenne szale 11 — 12, otreby pszenne średnie 10 — 11, otreby żytnie 10.50 — 11, kuchy- lniane 18 — 19, kuchy rzepakowe 14 — 14.50, kuchy słonecznikowe 15.50 — 16.

PIĘGI

ŻÓLTE PLAMY.

OPALENIZNE

USUWA KREM

PRECIOSA

PERFECTION

NOTOWANIA BAWELNY	
z dnia 7 czerwca 1933 r.	
Nowy York i Nowy Orlean. Z powodu prze- szkód atmosferycznych nie otrzymano. Notowa- nia będą rano roztelefonowane.	
Liverpool. Czerwiec 5.96, lipiec 5.96, sierpień 5.93, wrzesień 5.93, październik 5.93, listopad 5.94, grudzień 5.95, styczeń 5.95, luty 6.98, marzec 6.00, kwiecień 6.01, maj 6.02, czerwiec 6.04, lipiec 6.05.	
Egipt. Loco 8.40, lipiec 8.01, październik 8.12, listopad 8.19, styczeń 8.25, marzec 8.33, maj 8.39, czerwiec 8.39.	
Upper. Lipiec 7.14, październik 7.07, listopad 7.05, styczeń 7.04, marzec 7.13, maj 7.17, czer- wiec 7.17.	
Brema. Loco 10.53, lipiec 10.00, październik 10.32, grudzień 10.46, styczeń 10.52, marzec 10.64, maj 10.80.	
Aleksandria (Sakkalaridis). Lipiec 15.08, li- stopad 15.85, styczeń 16.11.	
Achmomi. Czerwiec 12.96, sierpień 12.86, październik 12.70, grudzień 12.79, luty 12.97.	

Upadłości i układy.

Jak już donosiliśmy, w końcu lutego r. b. Zakłady Przemysłu Włókienniczego „Dobrzyńka”, Sp. Akc. w Pabjanicach uzyskała odroczenie wypłat na 3 miesiące.

Po uzyskaniu nadzoru sądowego firma razem z nadzorcą sądowym, przystąpiła niezwłocznie do zrealizowania planu sanacji, przedstawionego przez nią przy ubieganiu się o odroczenie wypłat, który przewidywał, między innymi, spłatę wierzycieli, w miarę uzyskania środków pieniężnych drogą energicznego inkasowania należności od dłużników, sprzedaży towarów i zbędnych dla przedsiębiorstwa nieruchomości, a w ostateczności przez zaciągnięcie pożyczki długoterminowej na nieruchomości dotychczas nieobciążone.

Z całego szeregu firm dłużnych, jednak w pierwszym okresie 3-ch miesięcy nie można było ściągnąć należności, wobec ich niewypłacalności i wskutek tego firma poniosła nowe dotkliwe straty.

Również i sprzedaży nieruchomości nie dokonano ze względu na zbyt krótki okres czasu, tembardziej, że tak nagle sprzedaż równałaby się wyzbywaniu się nieruchomości za bezcen, zwłaszcza przy dzisiejszym spadku wartości nieruchomości.

Z tego też powodu firma przewiduje niemożność wykonania pierwotnego planu sanacji, co do pokrycia swoich zobowiązań w pełnej wysokości, zmuszoną była zwrócić się do wierzycieli z propozycją zredukowania wszystkich długów do 40 proc. bez odsetek i kosztów w 4-ch równych ratach półrocznych, licząc zapłatę 1-szej raty w ciągu pół roku od uprawomocnienia się układu.

Równocześnie nadzorca firmy złożył sprawozdanie z zarządu nad firmą, z którego wynika, iż fabryka jest czynną na jedną zmianę przez 6 dni w tygodniu i ostatnio zatrudnia 200 robotników i 34 pracowników umysłowych i technicznych.

Ponieważ nikt z wierzycieli nie zabierał głosu co do podania firmy o zezwolenie na wejście z wierzycielami na drogę postępowania układowego, sąd zarządził otwarcie postępowania układowego.

Na podstawie tej uchwały sądu wierzyciele zostaną w najbliższych dniach wezwani przez nadzór sądowy do zgłoszenia swych pretensyj do firmy, poczem nastąpi zebranie wierzycieli w sprawie zawarcia układu na powyższych warunkach. Jak wiemy, zarządzenie otwarcia postępowania układowego pociąga za sobą automatyczne przedłużenie terminu wypłat, w ciągu którego żaden z wierzycieli aż do chwili upływu terminów płatności rat układu nie ma prawa dochodzić egzekucji swych należności.

W sprawie upadłości firmy „G. Rubin i J. Sumerał”, ogłoszonej w połowie listopada 1931 r. Sąd na skutek prośby pełn. upadłych adw. Pinesa, wobec podanego wieku upadłych i braku obawy, co do ukrycia się upadłych przed wierzycielami, zwolnił ich od obowiązku meldowania się w policji.

W sprawie upadłości Juliusza Leopolda Omencettera, właściciela piekarni przy ul. Rokicińskiej 67, gdzie w pierwszym terminie sprawdzenia wierzycieli w dniu 26 maja rb. zgłosiło swoje pretensje zaledwie 15 wierzycieli, sąd, zgodnie z wnioskiem sędziego komisarza masy upadłości sędziego handlowego.

PODZIĘKOWANIE L. O. P. P.
Zarząd Komitetu Wojewódzkiego LOPP w Łodzi w związku z zamknięciem okresu „10-go Tygodnia” ma zaszczyt złożyć najserdeczniejsze podziękowanie wszystkim Władzom, Instytucjom, Organizacjom Społecznym i osobom, które okazały nam pomoc i współpracowały w organizowaniu imprez na rzecz LOPP.

W szczególności składamy gorące podziękowanie: duchowieństwu wszystkich wyznań, władzom państwowym, władzom wojskowym, policji państwowej, prasie łódzkiej, radzie miejskiej i magistratowi m. Łodzi, dyrekcji rozgłośni łódzkiej, Polskiego Radia, władzom szkolnym, dyrekcjom i kierownikom szkół, ochotniczemu strażakom ogólnym, związkowi strzeleckiemu, związkowi rezerwistów, rodzinie wojskowej, rodzinie policyjnej, organizacji przysposobienia kobiet do obrony, kółku zjednoczenia narodowemu, młodzieży polskiej, związkowi harcerskiemu, związkowi pań domu, dyrekcjom zakładów przemysłowych i użyteczności publicznej, delegacjom i pocztom sztafietowym organizacji cechów.

go Kopczyńskiego, wyznaczył nowy i ostateczny termin miesięczny dla tych wierzycieli, którzy dotychczas swych pretensyj do masy nie zgłosili.

O nowym terminie sprawdzenia wierzycieli zainteresowani wierzyciele będą powiadomieni przez zarząd masy.

W sprawie upadłości Gerszona Eisena, doniedawna właściciela sklepu

galanterii przy ul. Nowomiejskiej 13, ogłoszonej w końcu marca rb. na żądanie wierzyciela Nuty Wajnkranca, pełn. upadł., powołując się na oświadczenie wierzycieli, zgadzających się na uruchomienie sklepu upadłego pod ścisłą kontrolą zarządu masy, zgłosił podanie o zezwolenie na otwarcie tegoż sklepu i prowadzenie go na rachunek masy.

Sąd przychylił się do jego prośby.

Najdroższy produkt na świecie. Jeden gram radu kosztuje 350 tys. złotych franków.

W związku z wiadomością o nowo odkrytych w Kanadzie pokładach mineralnych, bogatych w złoto i rad, przypomnieć warto dzieje odkrycia i fabrykacji tego drogiego pierwiastka i wahania jego ceny rynkowej, wyższej od ceny złota.

Rad (radium) — pierwiastek chemiczny, promieniotwórczy metal srebrzysty odkryty został przez małż. Piotra i Marię ze Skłodowskich Curie w r. 1896. Po wielu żmudnych wstępnych pracach laboratoryjnych dopiero w roku 1902 przystąpiono do fabrykacji radu na szerszą skalę. W owych czasach gram radu kosztował tylko 18.000 złotych franków. Równocześnie jednak ze stałe wzrastającym zapotrzebowaniem radu podnosi się jego cena, tak, że w r. 1907 dochodzi już do 512.000 złotych franków, mimo ciągle wzrastającej produkcji. W międzyczasie odkryto w Stanach Zjednoczonych nowe pokłady mineralne obfitujące w rad, ale popyt wciąż przewyższał produkcję, w związku z

czem cena utrzymywała się wciąż na wysokim poziomie.

Produkcja radu w roku 1914 wynosiła 22 gr., w r. 1920 — 32 gr., w r. 1921 — 35 gr. W następnym roku wzrasta nagle do 205 gr., z czego przypadało 153 gr. na Amerykę, 22 gr. na Czechosłowację, a pozostałość na inne państwa.

Najwyższa cena, jaką płacono za gram radu wynosiła 720.000 złotych irs. (w r. 1918). Od roku 1920 i (1 gr. — 575.000 zł. fr.), cena radu stale spada. Przyczyniło się do tego głównie znalezienie bogatych złóż mineralnych w Kongo (Katanga) zawierających około 1 gr. radu na 10 tonn minerału. W ten sposób jedna tylko fabryka w Olen (Belgia) wytwarza obecnie 6 gramów radu miesięcznie, a cena 1 grama nie przekracza 350.000 zł. fr. Nowo odkryte pokłady w Kanadzie, które zawierają jakoby 1 gram radu na 8 tonn rudy, pozwalają przewidywać jeszcze dalszą zniżkę cen tego tak wartościowego metalu.

Nowa emisja bonów skarbowych na sumę 50 milionów złotych.

Warszawa, 8 czerwca.

(B) W dobrze poinformowanych kółach finansowych oczekują na najbliższy okres czasu nowej emisji bonów skarbowych do wysokości 50 milionów złotych. Nowa emisja bonów skarbowych pokryć ma bieżące zapotrzebowanie środków pieniężnych ze strony skarbu państwa.

Ponadto w związku ze zmniejszeniem się wpływów podatkowych w

miesiącach letnich — co jest zresztą objawem corocznie w statystyce dochodów państwowych obserwowanym — rada ministrów rozpoczyna zastanawiać się nad możliwością dalszej redukcji wydatków budżetowych. Dzisiejsze popołudniowe posiedzenie komitetu ekonomicznego ministrów było tej właśnie sprawie w pierwszym rzędzie poświęcone.

Dyskonto weksli sowieckich uskutecznią banki krajowe i zagraniczne.

Warszawa, 8 czerwca.

(B) W ministerstwie skarbu zbliżają się w szybkim tempie do końca rokowania z przedstawicielami banków krajowych i zagranicznych o dyskonto weksli na sumę 30 milionów złotych, złożonych przez sowieckie instytucje gospodarcze jako pokrycie dokonanych w Polsce zamówień. Rozmowy o dy-

skonto weksli sowieckich znajdują się w tem stadium, które pozwala na wyrażenie — z zastrzeżeniem, że rokowania zakończone zostaną wynikiem dodatnim. Drobną tylko część weksli sowieckich ma być zdyskontowana przez krajowe instytucje bankowe, a przeważna ich część ma być ulokowana w bankowych instytucjach zagranicznych.

Eksport towarów wileńskich do sowietów

Doniosła konferencja posła Łukaszewicza w Mińsku

Według otrzymanych informacji bawiący w Mińsku poseł Rzeczypospolitej p. Łukaszewicz przeprowadził z czynnikami rządzącymi szereg doniosłych konferencji w sprawie handlu i przemysłu.

W wyniku tych konferencji do Mińska w najbliższym czasie zostanie wysłana partja próbnych towarów polskich, a między innymi wileńskich jak

skóry, obuwie.

Ponadto były omawiane sprawy bezpieczeństwa granic, kwestie oświatowe i rolne, oraz dział propagandy.

Należy przypuszczać, iż w najbliższym czasie przyjedzie do Polski a przedewszystkiem do Wilna delegacja białoruskiego przemysłu i handlu w sprawie nawiązania bliższego kontaktu z Polską.

Stosunki polsko-sowieckie uległy znacznej poprawie

Z Rosją sowiecką nawiązuje Polska coraz lepsze stosunki gospodarcze i polityczne. W ciągu maja z Polski wywieziono do Rosji sowieckiej 35 wagonów wyrobów żelaznych i samego żelaza, 30 wagonów różnej manufaktury, kilkanaście wagonów różnych metali, przyczem towarów różnych dostarczono około 50 wagonów.

Do Polski przywieziono przez Stołpcę 23 wagony skór, 7 — tytoniu, 5 wagonów wyrobów futrzanych, kilka wa-

gonów zabawek i szereg wagonów z innymi towarami. Stosunki polityczne na granicy z Rosją również uległy poprawie.

W ciągu maja nie zanotowano żadnych wystąpień prowokacyjnych ze strony straży sowieckiej, przeprowadzane lokalne konferencje szybko likwidują drobne zatargi, ułatwiając błyskawiczne wymienianie zbłąkanych pastery, wieśniaków, bydła itp.

Wieści gospodarcze

EMISJE AKCYJ WZROSŁY DWUKROT

Ruch emisyj w dziedzinie akcji i zastawnych jest w pewnej mierze wykładnikiem sytuacji gospodarczej. W r. 1932 w porównaniu z r. 1931 emisje akcji wzrosły niemal dwukrotnie, bo z 73.1 milj. zł. do 139 milj. zł. Wzrost ten nie był jednak wynikiem ożywienia — budowy przedsiębiorstw — lecz wynikiem przechodzenia firm w ręce wierzycieli, którzy w ten sposób stawali się współwłaścicielami z tych przedsiębiorstw. Równocześnie z tym zapanował poważny, bo wynoszący 10 proc. spadek emisji nowoemitowanych akcji, co wskazuje na ogólny spadek aktywności inwestycyjnej. Wyniosły one zaledwie 75.7 milj. zł. dając obraz stopnia zaniku ruchu inwestycyjnego.

SPADEK KOSZTÓW UTRZYMANIA W WARSZAWIE

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, wskaźnik kosztów utrzymania w Warszawie, biorąc za podstawę rok 1927 = 100, wynosił w maju rb. w stosunku do poprzedniego miesiąca o blisko 1 proc., wynosił bowiem wobec 73.44 w kwietniu rb. Znacznie wyższy wskaźnik kosztów utrzymania w maju 1933 wyrażał się bowiem cyfrą 84.2.

Wskaźniki poszczególnych grup przedmiotów są następujące (pierwsza cyfra z maja 1933, druga z kwietnia, trzecia z maja 1933 r.): żywność 71.4 — 59.2 — 58.8, alkohol, tytoń 117.1 — 102.1 — 102.1, opał, światło 129.0 — 114.1 — 104.3, komorne 170.1 — 170.1, 170.1, odzież, wie 73.0 — 63.5, 63.2, inne 105.8, 105.0, 104.1.

ISTNIENIE KARTELU CYNKOWEGO ZAGROŻONE.

Donoszą z Brukseli, że pertraktacje w sprawie przedłużenia Międzynarodowego Kartelu Cynku na dalsze dwa lata, t. j. do końca lipca 1933 r. natrafiają na poważne trudności. Pomimo, iż w tym czasie nie było żadnych doniesień o istnieniu nielegalnego kartelu cynkowego, któryby mógłby podnieść cenę cynku, w rzeczywistości istnienie takiego kartelu jest zagrożone. Dlatego też na ostatniej konferencji kartelu, która zakończyła się w dniu 3 maja, postanowiono kwestję przedłużenia umowy kartelowej odłożyć do października rb.

Pabjanice

Z. P. O. K.

Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet na ostatnich posiedzeniach postanowił zwrócić się do magistratu m. Pabjanic o udzielenie mu terenu na urządzenie solarium, na którego terenie w czasie lat letnich, mogłyby brać kąpiele słoneczne. Magistrat potraktował podanie z wyjątkiem ku przychylności, naskutek czego przystąpił do urządzania garderoby, zakupił leżaków i odpowiedniego urządzenia do renowacji parku karolewskiego.

Ponieważ użyczony teren jest bardzo obszerny, postanowiono urządzić też ogródek jordanowski z różnymi przyrządami sportowymi dla dzieci.

Zarówno ogródek, jak i solarium oddane zostaną do publicznego użytku z początkiem ferij letnich.

KOMITET ORGANIZACYJNY.

Wojewódzki zarząd bezpartyjnego bloku współpracy z rządem postanowił powołać do życia reorganizacyjny komitet bloku w Pabjanicach.

Zadaniem komitetu będzie zreorganizowanie działalności bloku na terenie Pabjanic, przy uwzględnieniu zarówno spraw personalnych, jak i taktycznych. Reorganizacja ma nastąpić w ciągu najbliższych tygodni.

Prace komitetu zostały już rozpoczęte. Na czele komitetu stanął dr. W. Eichler.

ZMIANA.

Dotychczasowy naczelnik pabjanickiego urzędu pocztowo - telegraficznego p. Franciszek Nowacki został przeniesiony do Łodzi.

Na jego miejsce mianowany został Edward Kupisko, naczelnik urzędu pocztowo - telegraficznego w Międzyrzeczku.

KURS PROGRAMOWY.

Pabjanickie Ognisko związku nauczycielstwa polskiego podaje niniejszym wiadomości, że w drugiej połowie lipca zostanie zorganizowany w Pabjanicach zjazdowy kurs ustrojowy - programowy, którego program będzie równoznaczny z programem kursów państwowych.

Na kursie słuchacze zostaną zapoznani z nowymi programami dla szkół powszechnych z uwzględnieniem wszystkich klas, a ze specjalnym podkreśleniem programu klasy pierwszej, drugiej i trzeciej.

Oplata za kurs wynosić będzie 20 zł. dla członków, a 25 zł. dla nieczłonków. Zapisy przyjmuje sekretariat Związku przy ul. Kościuski 14.

Liczba słuchaczy będzie ograniczona.

Sport

Turniej zapaśniczy
w cyrku sportowym.

Turniej zapaśniczy zgłosił się jeden, światowej sławy atleta — Keller z Berlina. Zapaśnik ten stoczył wczoraj pierwszą walkę z Pro Spotkanie to odbyło się zamiast z Krauzera ze skontuzjowanym Nel

alka, która trzymała wczoraj pub w wielkim napięciu było spotkanie z rewanzowe Czaji z Grabowskim.

Przez pierwsze trzy rundy żaden z zapaśników nie zdołał uzyskać zdecydowanej przewagi, natomiast, gdy walkę bez przerwy — Grabowski lekko przeważał.

Wielki walczył — jak zwykle zresztą brutalnie; bił ciągle i kopał swego przeciwnika.

Grabowski nie pozostał mu dłużny, bo sędzia odgrywał rolę trzeciego sędziego. W 48 minucie Czaja, schwytawszy zabójczy nelson uderzył kilka razy ręką w dywan, co sędziowie

uznali jako znak kapitulacji. Czaja jednak, awanturując się, zaczął, jakoby miał się poddać. Mimo to sędziowie, zgodnie z regulaminem, uznali zwycięstwo Grabowskiemu.

W 50 minucie skończyło się spotkanie z Kawanem.

Kawan, gdy mistrz Polski rozkrwawił mu nieostrośnie nos — począł go okładać kulakami. Zdenerwowany Sztetka rzucił wiedziczyka do łoża. Skon-

strowany Kawan nie mógł dalej walczyć, wobec czego walkę uznano za przegrana.

Grabowski pokonał w 9 minucie Synowickiego, a Kwariani w 8-ej, przy za-

Chmielewski nie wystąpi
przeciwko Czechosłowacji.

W dniu 29 bm. odbędzie się w Gdyni międzynarodowy mecz bokserski Polska — Czechosłowacja, przyczem do reprezentacji Polski został wyznaczony z łódzian tylko Chmielewski i w dodatku nie do swojej kategorii, gdyż do wagi półciężkiej.

Jak już podawaliśmy, Chmielewski zwrócił się w tej sprawie do PZB nie chcąc ze zrozumiałych względów startować w kategorii cięższej.

Dotychczas odpowiedź w sprawie Chmielewskiego nie nadeszła, dowiadujemy się jednak, że Chmielewski przeciwko Czechosłowacji nie wystąpi, gdyż przebywa obecnie na urlopie i przerwał na ten czas zaprawę bokserską, tak, że znajduje się bez treningu.

stosowaniu klucza — Szczerbińskiego.

Keller rychło uporał się z Prohaską, którego w 2 minucie rozłożył podwójnym nelsonem na łopatkach.

Sensacją dzisiejszego dnia będzie spotkanie bokserskie między warszawianinem Miazio a mistrzem lwowskiej Hasmonem — Grossem. Walka ta trwać będzie 6 rund.

Nie mniejszą sensację budzi walka zapaśnicza Sztetkera ze znienawidzonym Czają.

Ponadto walczą: Gomola — Garkowienko, Kwariani — Grabowski oraz decydująca walka Krauzera z Kawanem.

Trójbój kobiecy
nie odbędzie się.

Jak już donosiliśmy, na nadchodzącą niedzielę kalendarzyk ŁOZLA przewidywał trójbój kobiecy o mistrzostwo okręgu oraz pięciobój dla mężczyzn. Tymczasem, pomimo, iż okręg łódzki dysponuje tak znakomitymi wieloboistkami jak Janowska (KE) i Wajsówna (Sokół, Pabjanice) trójbój kobiecy o mistrzostwo okręgu nie dojdzie najprawdopodobniej do skutku, gdyż w przepisowym terminie, t. j. do wtorku, dnia 6 bm. napłynęło zgłoszenie jedynie Janowskiej, a w myśl regulaminu dla jednej zawodniczki zawody o mistrzostwo nie mogą się odbyć.

Ciekawie zapowiada się pięciobój męski do którego zostali zgłoszeni: Bobiński z ŁKS-u, Kucharski II z IKP, Kaszyński i Kujański z KP Zjednoczone oraz zawodnicy Pabjanickiego Kruszeendera. Zawody o mistrzostwo okręgu w pięcioboju dla mężczyzn rozpoczną się o godz. 10-ej na boisku Kruszeendera w Pabjanicach.

Przyjazd trenera
natrafia na trudności.

Jak się dowiadujemy, przyjazd trenera zaangażowanego przez ŁOZPN p. Rudolfa Krenka do Łodzi natrafia na trudności, gdyż konsulat polski w Pradze odmówił mu udzielenia wizy wjazdowej. W sprawie tej interweniuje obecnie P. Z. P. N. i P. U. W. F., tak, że spodziewać się należy, iż przyjazd czeskiego trenera dojdzie w najbliższych dniach do skutku i będzie on mógł objąć swe obowiązki.

Jutro mecz tenisowy
Polska—Austria.

W dniu jutrzejszym rozpocznie się w Krakowie mecz tenisowy Polska — Austria, który potrwa do 12 bm. Reprezentacja Polski przeciwko Austrii składa się z następujących tenisistów: Hebda, Tłoczyński, J. Stolarow i Jędrzejowska. Ze strony Austrii wystąpią Matejka, Metaxa, Kinzel i Wolfowa. W parę dni później, gdyż w dniach 16—18 bm. tenisistów nasi walczyć będą w Warszawie na kortach Legii z znakomitymi tenisistami Italii w meczu międzypaństwowym Polska — Italia.

Na meczu z Italją barw Italji bronić będą Palmieri, Sertorio i Cerantoni. Italia w sezonie bieżącym pokonała już Jugosławię 4:1, Austrię 4:1, Węgry 4:2 i Monako 5:0; w roku 1930 tenisistów włoscy weszli do finału rozgrywek o puchar Davis'a w strefie europejskiej, zaś w roku ubiegłym zostali pokonani w finale europejskim przez Niemców. Po meczu z Italją najlepsi nasi tenisistów wyjadą na wielki turniej międzynarodowy do Anglii (w Wimbledonie).

AUTOSTRADA W Z.S.S.R.

Rozpoczęto już przygotowawcze prace do budowy olbrzymiej autostrady Moskwa—Niznij Nowogród. Długość jej wynosić będzie 414 kilometrów, szerokość 150 metrów. Autostrada ma być podzielona na 12 równoległych torów, z których 4 przeznaczone będą dla samochodów osobowych, 2 dla samochodów ciężarowych, 2 dla motocykli, 2 dla rowerów i 2 dla pieszych. Powyżej i poniżej autostrady będą przechodziły tory kolejowe.

NOWY ROZKŁAD JAZDY

na kolejach państwowych, ważny od 15 maja.

z Łodzi Fabrycznej odchodzą pociągi:

do Kolaszek na Częstochowę, Kraków, Warszawę
do Kolaszek z połączeniem na Warszawę
do Kolaszek z połączeniem na Piotrków, Warszawę (zwyczajny)
do Widzewa
do Kolaszek (kursuje w niedziele i święta, od 21.V do 10.IX r. b. włącznie)
do Kolaszek (kursuje w niedziele i święta od 21.V do 10.IX r. b. włącznie)
do Kolaszek z połączeniem pociągu pośpiesznego na Warszawę, Kraków, Katowice
do Kolaszek, Bielska, Krakowa (zwyczajny)
do Kolaszek z połączeniem na Warszawę (osobowy)
do Skarżyska (bezpośredni z pominięciem Kolaszek)
do Kolaszek (w dniu robocze)
do Kolaszek z połączeniem na Częstochowę do Katowic
do Kolaszek z połączeniem na Katowice
do Kolaszek z połączeniem na Warszawę i Kraków
do Warszawy bezpośredni przez Kolaszki
do Kolaszek (roboczy kursuje jedynie w tygodniu)
do Kolaszek
do Kolaszek z połączeniem na Warszawę i Skarżysko
do Kolaszek z połączeniem na Kraków i Katowice.

Z Łodzi-Kaliskiej odchodzą pociągi:

do Widzewa
do Ostrowia przez Kalisz
do Warszawy
do Główna (w dni świąteczne i przedświąteczne od 22.V do 11.IX-33 r.)
do Warszawy
do Widzewa
do Zduńskiej Woli z połączeniem na Karsznice
do Kutna z połączeniem na Gdańsk
do Ostrowia i Poznania
do Główna (w niedziele, dni świąteczne od 21.V do 10.IX 1933 włącznie)
do Poznania, Ostrowia (przez Kalisz) i Zbąszynia (gran. niem.)
do Torunia i Ciechocinka
do Warszawy
do Zduńskiej Woli
do Kutna (w dni przedświąteczne od 3.VI do 2.IX-1933 włącznie)
do Ostrowia
do Warszawy
do Kutna (z połączeniem na Poznań, Toruń, Gdynię)
do Główna (kursuje w piątki, soboty, niedziele i święta oraz dni przedświąteczne od 9.VI do 10.IX-1933 włącznie)
do Częstochowy przez Zduńską Wolę
do Ostrowia
do Warszawy
do Lwowa bezpośredni przez Widzew
do Zduńskiej Woli (kursuje od 25.V do 30.IX-1933 włącznie)
do Torunia i Ciechocinka
do Poznania przez Kalisz
do Łowicza
do Zduńskiej Woli.

Do Łodzi Fabrycznej przychodzą:

Godz.
0.28 z Kolaszek (połączenie z Warszawą, Krakowem i Skarżyskiem)
5.05 z Kolaszek (lokalny)
6.10 z Kolaszek (roboczy)
7.09 z Kolaszek (połączenie z Krakowem i Skarżyskiem)
7.30 z Kolaszek (roboczy)
7.55 z Kolaszek (lokalny)
8.14 z Kolaszek (roboczy)
8.42 z Widzewa
9.45 z Kolaszek (połączenie z Warszawą i Skarżyskiem)
12.12 z Częstochowy
14.35 z Warszawy (osobowy)
16.05 z Warszawy bezpośredni
19.37 z Kolaszek (połączenie z Warszawą, Skarżyskiem)
20.32 z Kolaszek (połączenie z Krakowem, Katowicami i Warszawą)
21.25 z Kolaszek (święteczny, kursuje w dni świąteczne i poświąteczne od 21.V do 10.IX-1933)
22.01 z Kolaszek (święteczny, kursuje w dni świąteczne i poświąteczne od 21.V do 10.IX-1933)
22.34 z Kolaszek (lokalny)
23.00 ze Skarżyska bezpośredni (z pominięciem Kolaszek)
23.34 z Kolaszek z połączeniem Warszawy, Krakowa, Katowic.

Na stację Łódź-Kalisz przychodzą:

Godz.
1.12 z Poznania (przez Kalisz)
1.15 z Widzewa (lokalny)
1.51 z Warszawy
4.24 z Ostrowia
6.00 ze Zduńskiej Woli
6.03 z Kutna (kursuje w dni poświąteczne od 6.V do 4.IX-1933)
7.20 z Poznania przez Kalisz
7.26 z Łowicza bezpośredni
7.55 z Torunia i Ciechocinka
8.35 z Główna (w dni poświąteczne od 22.V do 11.IX-1933)
8.46 ze Lwowa przez Widzew
8.51 z Ostrowia
9.25 z Warszawy
10.05 ze Zduńskiej Woli
12.15 z Poznania przez Kalisz
12.28 z Warszawy
13.39 z Kutna
14.25 z Główna w dni świąteczne od 21.V do 10.IX-1933
14.37 ze Zduńskiej Woli z połączeniem na Częstochowę
15.57 z Warszawy
16.10 z Ostrowia
18.56 z Kolaszek (podmiejski)
19.03 ze Zduńskiej Woli (lokalny)
19.45 z Ostrowia i Poznania od strony Kalisza
19.54 z Kutna (lokalny)
21.20 ze Zduńskiej Woli (w dni poświąt. od 19.V do 10.IX-1933)
21.58 z Warszawy
22.23 z Główna (w dni poświąteczne od 19.V do 10.IX-1933)
23.05 z Torunia i Ciechocinka
23.11 ze Zduńskiej Woli (kursuje do dnia 30.IX-1933).

Dr. 30-2
W. BALICKA
ul. Piotrkowska 200
róg Pustej
Nr. tel. 194-03.
Choroby skórne i weneryczne
przyjmuje wyłącznie kobiety i dzieci
od 1 do 3 i od 7 do 8-ej

Dr. MED.
A. BANASZ
UROLOG
wznowił przyjęcia
WÓLCZAŃSKA 23, tel. 139-88
Przyjmuje od 4-6 po poł.
dla niezamożnych ceny lecznic.

Doktor
H. SZUMACHER
Choroby skórne
i weneryczne
PIOTRKOWSKA 56
tel. 148-62
od 1 i pół — 4, 6-9 wiecz. w nie-
dziele i święta od 10-1
Ceny lecznicowe.

DR. MED.
L. BERMAN
POWRÓCIŁ.
Spec. chor. wenerycznych, skórnych
i moczopłciowych
Cegielniana 15, TELEF. 14907.
Przyjmuje od 8 — 11 rano i od 4-8
wiecz., w niedz. i święta od 9 — 1
po poł. 30-2

DOKTOR
H. Rózaner
Narutowicza 9, Tel. 128-98
Choroby: weneryczne, moczopłciowe
i skórne.
Przyjmuje od 8-10 rano i 5-8 po poł.

DR. MED.
L. NITECKI
SPEC. CHOROBY SKÓRNYCH WENE-
RYCZNYCH I MOCZOPŁCIOWYCH
NAWROT 32. Tel. 213-18
przyjmuje od 9 rano i od 4-8
wiecz., w niedz. i święta od 9-12

DOKTOR
Ziomkowski
powrócił
chor. skórne, weneryczne i moczopłciowe
6-go Sierpnia 2
przyjmuje od 2-4 po poł. i od 8-9 w.
w niedz. i święta od 10-1-ej.

Do aktu Nr. 1760/1933 r.
OGŁOSZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. 10-go zamieszkały w Ło-
dź, przy ul. Przejazd Nr. 40 na zasa-
dzie art. 1630 U.P.C. ogłasza, że w
dniu 14 czerwca 1933 r. o godz. 10
rano w Łodzi przy ul. Brąsera nr. 11,
odbędzie się sprzedaż z przetargu
publicznego ruchomości, należących
do Otto Speidla i składających się z
pianina, mebli i radia 3-ch lampowe-
go, oszacowanych na sumę zł. 4115.—
Łódź, dnia 1 czerwca 1933 r.
Komornik:
(—) LUDWIK HOLLAS.

Do aktu Nr. 799/1933 r.
OGŁOSZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. 7 rewiru, zamieszkały w Ło-
dź, ul. Kilińskiego Nr. 96a na zasadzie
art. 602 K.P.C. ogłasza, że w dniu 22
czerwca 1933 r. o godz. 11-13 od-
będzie się licytacja publiczna ruchomości,
w domu w Łodzi, ul. Piotrkowska
Nr. 18 składających się z maszyny
do pisania w dobrym stanie, jed-
nego biurka dębowego z zaluszą, biu-
rka dębowego amerykańskiego z jed-
ną szafką, oszacowanych na łączną
sumę 500 zł., które można oglądać w
dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w
czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dn. 8 czerwca 1933 r.
Komornik:
(—) ST. GÓRSKI.

KAPELUSZE DAMSKIE
na sezon letni
po leca
„HELENA“
Zawadzka 9
Wejście p. bramę

LAKIERNIK-MALARZ
przyjmuje wszelkie roboty w zakres
wchodzące, jak: samochody, powozy,
meble i
PISANIE SZYLDÓW
Ceny konkurencyjne.
Gazowa 7, m. 2, parter (Koziny).

DOLEGLIWOŚCI ŻOŁĄDKOWE
i jelitowe, zaburzenia przewodu pokarmowego, obstrukcje,
niemak w nacz. atonij, kłósek, odbijanie, mdłości,
lecz skutecznie
ZIOŁA Z GÓR HARC D-ra LAUERA,
usuwa bezboleśnie substancje gnilne i trujące, nagroma-
dzone w organizmie wskutek złej przemiany materji.
Cena pud. zł. 1.50, podw. pud. zł. 2.50.
Żądać w aptekach i składach aptecznych.

Z prawami gimnazjów państwowych
Gimnazjum Żeńskie JÓZEFA ABA w Łodzi
oraz Szkoła Powszechna
ZIELONA 10, telefon 122-12
Zapisy do klas gimnazjalnych oraz do szkoły powszechnej
przyjmuje sekretariat w godzinach szkolnych.
Do klasy I szkoły powszechnej przyjmuje się dziewczęta i
chłopców od lat 6-ci bez egzaminu.
Opłata za naukę w szkole powszechnej obniżona.

Do aktu Nr. Km 1070/1933 r.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. 17-go zamieszkały w Łodzi
ul. Wólczańska Nr. 91 na zasadzie art.
602 K.P.C. ogłasza, że w dniu 14-go
czerwca 1933 r. o godz. 10-ej w Łodzi
ul. Karola 17 odbędzie się publiczna
licytacja ruchomości a mianowicie:
z odpadków bawełnianych z watku ba-
wełnianego i mebli biurowych osza-
cowanych na łączną sumę zł. 680.—
które można oglądać w dniu licytacji
w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej
oznaczonym.
Łódź, dn. 12 maja. 1933 r.
Komornik:
(—) M. LIPIŃSKI.

Do aktu Nr. Km 1098/1933 r.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. 17-go zamieszkały w Łodzi
ul. Wólczańska Nr. 91 na zasadzie art.
602 K.P.C. ogłasza, że w dniu 14-go
czerwca 1933 r. o godz. 12-ej w Ło-
dź ul. Piotrkowska 211 odbędzie się
publiczna licytacja ruchomości a mianowicie:
z samochodu sześciuosobowego
firmy „Hudson”, oszacowanego
na łączną sumę zł. 4000.—, który
można oglądać w dniu licytacji w miej-
scu sprzedaży, w czasie wyżej ozna-
czonym.
Łódź, dn. 17 maja 1933 r.
Komornik:
(—) M. LIPIŃSKI.

Do aktu Nr. Km 1136/1933 r.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. 17-go zamieszkały w Łodzi
ul. Wólczańska Nr. 91 na zasadzie art.
602 K.P.C. ogłasza, że w dniu 16-go
czerwca 1933 r. o godz. 11-ej w Ło-
dź ul. Piotrkowska 167 odbędzie się
publiczna licytacja ruchomości a mianowicie:
z gwoździ, wiertarki i mło-
tów kowalskich, oszacowanych na
łączną sumę zł. 660.—, które można
oglądać w dniu licytacji w miejscu
sprzedaży, w czasie wyżej oznaczo-
nym.
Łódź, dn. 19 maja 1933 r.
Komornik:
(—) M. LIPIŃSKI.

Kupno i sprzedaż
Złoto BIŻUTERIE, SREBRO
kwity lombardowe kupuje
i płaci najwyższe ceny. Zakład
Jubilerski I. FIJAŁKO,
PIOTRKOWSKA 7.

MASZYNE do rozcierania 2 lub 3-wal-
cowa długość około 350 mm. kupie.
Ofert sub. „Walcówka”.

ŁÓŻKA dwa w dobrym stanie do
sprzedania. Nawrot 34, m. 14.

**BRYLANTY, złoto, srebro, różna bi-
żuteria** oraz kwity lombardowe kupuje
i płaci najwyższe ceny. M. Mizes,
Piotrkowska 30.

ZAKŁAD FRYZJERSKI damsko-męski
dobrze prosperujący w śródmieściu,
z powodu wyjazdu do sprzedania.
Dowiedzieć się: Winokur, Zawadzka
nr. 16a

FABRYKA maszyn Otto Goldamer,
Kilińskiego 209, tel. 165-01 wyprzeda-
je tanio: Szlifierki rewolwerowe i
Timmerowskie, żygury, napawaczkę,
dublerki, nawijaczkę, pompy zasila-
jące studienne.

Lokale
Dwie sale fabryczne
o powierzchni 450 mtr. kwadr., 12
okien frontu, 1 piętro, elektr. instalacja
światła i siły NATYCHMIAST DO
WYNAJĘCIA. Czynsz przystępny.
Wodna 12/14.

POSZUKUJE się umeblowanego pokoju
w Rudzie Pabjan, lub w pobliżu z
dniem 15 czerwca r.b. Oferty z poda-
niem cen sub. „D.E.” do adm. nin.
pisma.

POKÓJ elegancko umeblowany, wszelkie
wygody, telefon, z utrzymaniem
przy ul. Trębackiej 3, m. 4 (róg Na-
rutowicza)

UMEBLOWANY pokój z niekrepującym
wejściem telefonem, łazienką do
wynajęcia. Zachodnia 39. Wiadomość
u dozorczy.

DWA POKOJE z kuchnią, wygodni-
mi, kompletnie wyremontowane, w
starym domu, natychmiast do wynajęcia.
Wiadomość: ul. Zielona 65, m.
19 od godz. 2-9-ej wiecz.

POSZUKUJE 3 pokojowego mieszkania
z wygodami w czystym domu. Of.
sub. „B. B.”

DO WYNAJĘCIA 5 pokoi, wszelkie
wygody, 1 piętro, Zielona 17. Wiado-
mość u gospodarza.

NATYCHMIAST do wynajęcia pokój
umeblowany z niekrepującym wej-
ściem, na pierwszym piętrze dla jedno-
go lub dwóch panów, Wólczańska 37,
m. 12, telef. 152-68.

CENTRUM. Pokój ładnie umeblowa-
ny z niekrepującym wejściem do od-
dania. Piotrkowska 62, front II p. m. 8

ODDAM od zaraz pokój umeblowany,
wejście wprost ze schodów, okno na
ogród — młodemu człowiekowi. Wiado-
mość: Klinger, Kilińskiego 120 popr.
oficyna.

SALA TAŃCÓW po H. Henrykow-
skim do wynajęcia oraz 3 pokoje z
kuchnią z wszelkimi wygodami. Wiado-
mość u właściciela domu Piłsud-
skiego 57.

DWUOKIENNY pokój, wygodny, tefe-
fon do oddania. Andrzej 7, m. 8.
(Bip).

LEŻY W WASZYM
powiększyć znacznie sfery ku-
pujących.
Osiągnięcie to tylko, dzięki celowej
reklamie, przeprowadzonej przez
AKWIZYJCĘ OGŁOSZEŃ
FUCHS'a
Piotrkowska 50
tel. 121-56

Posady

15 ZŁ. DZIENNE może zarobić
agent, posiadający zł. 20.—
16, m. 19/7, i p. fr.

PEDAGOG szuka zajęcia przez
Wzorowy niemiecki. Dzwonić
Drewnowska 11.

POTRZEBNY pracownik fryzjerski
damsko-męski na stałe od zar.

ZDOLNA ekspedientka do skład-
i delikatesów poszukiwana. Of.
„D.L.” do adm. Republiki.

BUCHALTER samodzielny, bilans-
z długoletnią praktyką i świadectwem
poszukuje posady. Oferty do Rep.
ki pod „J. U.”.

LETNISKA
I UZDROWISKA

PENSJONAT dla dzieci i młodych
we Włocławku pow. Sieradzki. Opieka
karska. Leczenie przyrodolecnicze.
Informacje tel. 162-15 od 6-7.

ZEGIESTÓW willa „Słoneczna”
leca pokoje z utrzymaniem.
Maluszkowa.

PENSJONAT „Kryniczanka” w
dzimierzowie pod zarz. Zofii
sówny i Bronisławy Altmanówny
otwarty. Informacje na miejscu
Łodzi. Nawrot 4, m. 1, tel. 127-31.

Rozmaite

ROZWÓD jak przeprowadzić
niej i najprędzej wskaże.
pocztowa 343.

ZAGINĄŁ pies wyszyty brązowy
laty, odprowadzić za sowitą
groźdzeniem ul. Dowborczyków
szal Nr. 20 Alfred Jekiel.

PRZYBLAKAŁ się pies. Doly.
39, F. Jedliński.

ZAGINĄŁ pies niski z dużą
ciemno - szary, długowłosy
terrier. Odprowadzić za sowitą
groźdzą: Monitz ul. Pusta Nr. 30-2.

ZAGUBIONO protest na zł. 100—
wystawienia Lajba, na zlecenie
lerera. Weksel unieważnia. A. P.
Cegielniana 37.

GŁOWACKI MARIAN, zamieszka-
w Łodzi przy ul. Franciszkańskiej
zagubił książkę Kasy Chorych
753-11.

ZGUBIONO 4 blanco weksle: zł.
100 i 50.— wystawca Teofil Brandt,
zł. 100 wystawca Paulina Brandt.
Weksle powyższe unieważnia.
Brandt, Ruda Pabjanicka, Mostowa.

KSYL RAFAŁOWICZ, Zgierska
zgubił kwit kaucyjny Elektrowni
kiej na zł. 20.—

ZAGUBIONO kwit inkasowy
Kupiecko - Kredytowego Nr. 1231
imie J. M. Koniecpolski na weksle
150 pl. 20.533 Czortków. 148-73
31.533 Kołomyja, zł. 300 pl. 31.533
Zakopane. Unieważniać powyższe
kwity. Koniecpolski, Piotrkowska 17.

„Czystość”
Piotrkowska 44. telefon 167-48
przyjmuje cyklinowanie, drutowanie
i broterowanie oraz sprzątanie biur.
kol. Czyszczenie szw.

Ministerstwo
przez
F.
swę
wieraj
skiego
czere
Dekla
nych
zone
czególn
wienia

Dzisie
raz z t
wym
zadani
Nota
republiki
do b
muński
i, ob
i Ru

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

Pragn
owy pa
lony
skiej p
muński

numera „Republiki”
zł. 4 — za odnośnienie do domu 40 gr.
zł. 10 — za przesyłkę pocztową w Polsce
zł. 10 — zagranicą
w Łodzi z odnośnieniem do domu
zł. 7 miesięcznie.

za wydawcę: Wydawnictwo „Republika”, Sp. z ogr. odp. i redaktor odpow. Wacław Smólski. W druk. „Republiki”, sp. z ogr. odp. w Łodzi, Piotrkowska 49 i 50

Redakcja i Administracja. Piotrkowska 49. — Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat redakcji 127-24, referaty: miejski

i sportowy 136-44; referat gospodarczy i sekretariat nocny: 136-43. Płocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika” 68-148.

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm×280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalty po 28 mm.

CENY OGŁOSZEŃ: Zwykłe 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na stronie I — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zareczynowe i zaślubi-
nowe w tekście zł. 10. — Adwokackie ryczałtem zł. 25. — Drobne za słowo 15 gr. najmniej
zł. 1.50; poszukiwanie pracy za słowo 10 gr. najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyi
nym zł. 2 za milimetr. Za zastrzeżenie miejsca dopłata 20 proc. Ogłoszenia zagraniczne
100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabelaryczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk
ogłoszeń Administracja nie odpowiada.